

Šentjurske

NOV 1996

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE
1996

352(497.4 Šentjur)

0093031,33

COBISS o

824 1996

Kjiznica Šentjur

D. Kvedra

pošta Šentjur na pri pošti Šentjur

63230

cena: 150 SIT

Občinski svet spet po starem

Kdo bdi nad našim okoljem

Rafko Vodeb: država bi rada potisnila
Cerkev v zakristije

Liberalci in klerikalci

Za šentjurske študente ni telovadnice

Lucija pred volitvami

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska 26, 63230 ŠENTJUR
Tel./fax: 063/743-151. tel.: 741-151

VAM NUDI:

izvajanje plinskih napeljav

izvajanje oljnih napeljav

izvajanje elektroinštalacij in ostale toploводne opreme

Za vse montaže vam izdelamo neobvezni predračun!

V trgovini ELBA pa lahko nabavite:

plinske gorilce	od	79.860,00 SIT
oljne gorilce	od	45.449,90 SIT
bojler 80 l el.		14.999,00 SIT
bojler kombinirani 80 l		16.999,00 SIT
peči olje, plin AR60	od	52.688,97 SIT
zidne peči FBR	od	119.350,00 SIT
bakrene cevi 15		359,00 SIT
digitalni termostati		9.490,00 SIT
fitingi za Cu cevi	od	43,76 SIT
PP/R vodnik 3x1.5		56,76 SIT
stikala p.o.		259,05 SIT
žarnice od 40 do 100W		48,90 SIT

USE CENE SO S PROMETNIM DAVKOM!

**Trgovina
Jošt & Malgaj**

Cesta Kozjanskega odreda 43, 63230 Šentjur, mobilni: 0609 633 612, tel./fax: 063 36 807

Odprto:

NON-STOP

Ponedeljek - sobota: od 7^h - 21^h
Nedelja in prazniki: od 7^h - 20^h

**Zelo ugoden
nakup Tekstila!**

MOŽEN NAKUP NA
VEČ ČEKOV ALI
ZAMIK PLAČILA
KARTICA ACTIVA!

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

63230 Šentjur
Kvedrova 6a in
Drofenikova 16 (tržnica)
tel.: 063/741-072, 744-149

ODSLEJ SAMO V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU Drofenikova 16

- prodaja zlatega nakita
- predelava starega zlata (poseben popust)
- popravila vseh vrst nakita
- izredno velika izbira ročnih ur in budilk

POSEBNOSTI
birmanska, krstna darila
brezplačno graviranje zlata in ur
brezplačno prediranje ušes
antialergični uhani

USA DARILA TUDI BREZPLAČNO ARANŽIRAMO!

TRGOVINA ROSANA

Metka Zidar s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur, tel. 063/743-472

V času od 1. do 15. februarja smo v trgovini Rosana pripravili za vas

20 % SEZONSKO ZNIŽANJE

MOŠKE BUNDE ~~6.000,00 SIT~~
sedaj že za **4.800,00 SIT**
ŽENSKE BUNDE ~~5.500,00 SIT~~
sedaj že za **4.400,00 SIT**
OTROŠKI SMUČARSKI KOMPLET ~~3.600,00 SIT~~
sedaj že za **2.880,00 SIT**
OTROŠKE BUNDE ~~3.800,00 SIT~~
sedaj že za **3.040,00 SIT**

Poleg navedenih artiklov vam v trgovini Rosana nudimo še vso ostalo zimsko konfekcijo, pletenine, trenerke, spodnje perilo in igrače po zelo ugodnih cenah.

Poleg ugodnih cen vam nudimo odlog plačila na izplačilo OD in možnost plačila na več čekov.

Trgovina ROSANA-
v centru Šentjurja-
nasproti Alposa

DELOVNI ČAS:
vsak dan:
od 8.00 do 18.00
sobota:
od 8.00 do 12.00

LINEA

RAČUNALNIŠKI INŽENIRING

Irena Križnik s.p., Šentjur, Mestni trg 1
063/ 741-709, 855-692

- vodenje poslovnih knjig
- računalniške storitve
- prodaja pisarniškega materiala
- prodaja in inštaliranje računalniške opreme

SAMOSTOJNIM PODJETNIKOM NUDIMO STROKOVNO IN PO UGODNI CENI POLEG VODENJA POSLOVNIH KNJIG PO SISTEMU ENOSTAVNEGA IN DVOSTAVNEGA KNJIGOVODSTVA TUDI OBRAČUN AMORTIZACIJE, IZDELAVO NAPOVEDI ZA ODMERO DAVKA IZ DEJAVNOSTI Z BILANCO USPEHA IN BILANCO STANJA TER SVETOVANJE.

SE PRIPOROČAMO!

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

URBANČEK

**NOVO OKOLJE, ODLIČNA POSTREŽBA,
RAZNOVRSTNI JEDILNIKI, VINA IZ VINOTEKE IZ VSE SLOVENIJE!**

PRI URBANČKU V TRNOVCU BOSTE VEDNO DOBRODOŠLI!

Mrtvilo in težave

Božično - novoletna praznovanja so hudo omrtvila šentjursko javno življenje; kot da je vse utočilo v pravi zimski spanec, iz katerega se tudi po enem mesecu še ne moremo izkobacati. Nič se ne dogaja in seveda tudi novic ni in ni od nikoder. Res grozno, Šentjurske novice so mesečnik, pa jih skorajda ne moremo napolniti.

Da se nič ne dogaja seveda ne more biti res, bolj bo držalo, da nimamo sodelavcev, ki bi znali in hoteli biti povsod zraven, nam tudi napisal tisto, kar doživljajo ter pomagali ustvarjati dogodke. Čeprav velja, da se tisto, o čemer se ne piše, pravzaprav sploh ni zgodilo, Šentjurčani ne čutijo prave potrebe po pisanju. No, pa to je že stara in zljajana zgodba, ki nam doslej ni prav nič hasnila!

Kličemo na pomoč! Išemo sodelavce - dopisnike, komentatorje, pisatelje in pesnike; iz Šentjurja, pa še bolj s Ponikve, Planine, Dramelj in še od kod. Poskusite se spopasti s peresom ter svojim sokrajanom ter šentjurski javnosti povedati, da znate opazovati, razmišljati in da vam ni vseeno, kako živi vaš kraj! Pokličite 743 561! Takorekoč dan in noč čakamo na vaš poziv! (To slednje le ni čisto res: na vaš klic zagotovo vedno čaka le telefonski

odzivnik.) Z nami sicer ne boste obogateli, za priboljšek pa se bo morda le nabralo.

Šentjurske novice niso ravno bleščeče uspešno podjetje, toda na psu še vedno nismo. Kljub temu, da je kar vsak četrti naročnik "pozabil" na položnico, na kateri smo mu mimogrede sporočili, da je minilo že leto dni, odkar je nazadnje poravnal naročnino, imamo denarja kot smeti in trave! (Ali ne, krasna finta za pridobivanje dopisnikov). Na tem mestu sem hotel naše dolžnike vljudno prositi, da svoj dolg poravnajo, pa jih ne bom. Te številke Šentjurskih novic ne bodo več dobili. Namesto nje bodo dobili prijazno pisemce z nekoliko manj prijazno položnico in s še manj prijaznim naslovom Opomin. Ne, ne bo pisalo opomin pred tožbo. Doslej še nikogar nismo tožili in ga tudi nimamo namena. Tistim, ki morda nimajo, da bi plačali, bomo pogledali skozi prste, onim, ki jih je tako daleč pripeljala skopost, pa tako ali tako ni pomoči. Njim tudi sodnija ne bi prišla do živega. Ostali pa bodo v računalniku, v večni spomin in opomin.

Sicer pa mi tako ali tako računamo le na "naše", ki se, hvala bogu, kar vztrajno razmnožujejo.

Franč Kovač

"E, dragi moj urednik, dobro da smo skupaj spravili Šentjurske novice." Če bi ostal "Utrip", bi ga zahtevali nazaj bivši lastniki s karikaturami vred!"

**Naslednja številka
Šentjurskih novic
izide v torek, 27.
februarja 1996**

RAČUNOVODSKI SERVIS

v upravni zgradbi EMA, Mariborska 86, Celje

Dvostavno knjiženje od blagovnih evidenc
do glavne knjige.

Telefon: 32-112, int. 279 dopoldan.

UGODNE CENE!

Klic v duševni stiski - Celje

telefon 9781

vsak dan od 15 - 22. ure

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslov uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741 286. Izven poslovnega časa pa 743-561. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

Z zadnje seje Občinskega sveta v letu 1995 - vse po starem

Kljub temu, da je po prejšnji seji občinskih svetnikov kazalo, da bodo le - ti od občinske uprave zahtevali več doslednosti pri pripravi sej, se je tokrat spet zavrnilo vse po starem. Morebiti so župan in njegovi sklenili, da se niso pripravljeni podrediti "diktaturi" sveta in da bodo branili svojo raven razumevanja dela občinske oblasti. Morda pa je na svetnike pomirjujoče delovalo božično - novoletno vzdušje na turistični kmetiji Marjetka v Pletovarju, kjer se je seja zgodila. Naj bo tako ali drugače, seja je potekala zelo dobrohotno in razumevajoče.

Zapisnik s prejšnje seje, ki je bil tokrat spet zapisan v telegrafskem slogu, je bil sprejet brez razprave. Pod točko Aktualno v občini ni bilo pisnega poročila, iz županovih besed pa tudi ni bilo razbrati kaj posebno aktualnega. Zvedeli smo, da bo Telekom do konca januarja priključil telefonske centrale v Dobju, na Planini, v Gorici in Loki, da je bil opravljen tehnični pregled plinovodnega omrežja, podpisana pogodba z Vegradom za gradnjo Doma starejših občanov (DSO), Ljudski univerzi pa bo odobren kredit v višini 2 milijona tolarjev za nabavo inštrumentov za godbo na pihala.

Največ pobud in vprašanj je tudi tokrat imel g. Artnak (LDS). Med drugim ni bil zadovoljen z odgovori občinskih oblasti glede nepravilnosti pri prilaščanju nepremičnin ob Slivniškem jezeru, ponovno je vprašal predsednico Osetovo, kako je ukrepala zaradi domnevne kršitve statuta občine, zahteval je pisno obrazložitev odločitve za Vegrad (glede DSO). G. Mestinšek je zahteval odgovor na vprašanje, zakaj je izpadla iz državnega proračuna prevorska šola. Zahteval je varnostni pregled šole ter zatrdil, da krajani ne bodo dovolili, da bi njihove otroke v jeseni vozili v druge šole. G. Oset (SDSS) je zahteval popravilo množice poškodovanih hidrantov. Zanimalo pa ga je tudi, kaj je sedaj s športnim parkom. Spraševal je, ali ima novi objekt v športnem parku res kar tri kurilnice ter menda neustrezno pretanko betonsko ploščo.

Osnotek odloka o razglasitvi kulturnih in zgodovinskih spomenikov v občini Šentjur je obrazložila Anka Aškerc, predstavnica Zavoda za varstvo kulturne in naravne dediščine Celje. Kot spomenike historičnega urbanizma in ruralna naselja naj bi razglasili kar 7 krajev (Šentjur - Zg. trg, Javorje, Laze, Razbor, Repuš, Slivnica, Vodruž); kot umetnostne in arhitekturne spmenike vse gradove, cerkve, šentjurski Zgornji trg, 10 znamenj; kot etnološke spomenike pa kar 54 hiš in gospodarskih poslopij po vsej občini. K naštetim so nekateri svetniki dodali še nekaj svojih predlogov, drugi pa so opozarjali na "inflacijo" spomenikov ter na še nepoznane posledice, ki bodo morda prizadele tako občinski proračun kot same lastnike spomenikov.

Resnejša razprava ni bila mogoča, ker je bila priložena obrazložitev nepopolna in dokaj neresno pripravljena. Kljub temu je bil osnutek odloka bil sprejet in bo šel v javno razpravo.

Tudi odlok o komunalnih taksah, ki se je že tri seje valjal po skupščinskih klopeh, je bil kljub svojemu "čudaštvu" - nanje sem na prejšnjih razpravah neuspešno opozarjal tudi sam - sprejet brez razprave. Naj naštejemo nekaj otipljivejših taks: za glasbene

avtomate v javnih lokalih - 40 000 SIT (zakaj tudi ta tarifa ni ocenjena v točkah tako kot vse ostale, ni znano); za biljard 3500 točk (točka je trenutno 5 SIT), za avtomatsko kegljišče (verjetno tisto, ki ga več nimamo) 5000 točk itd. Skorajda nerazumljiv je sistem pobiranja taks za uporabo javnih prostorov, pločnikov in trgov. Kot primer naj navedem, da se od m² prostora, rezerviranega za parkiranje vozila za določenega uporabnika plača kar okrog 5000 SIT dnevno, za postavitev kioska pa kar 10 x manj. Zanimivo bo tudi videti, kako bodo občinski davkarji izterjali celoletno takso za "plakate, izobešene in pritrjene na javnih mestih" od vsakega izvoda najmanj 2000 točk (ali 10 000 SIT). Kljub temu, da smo svetniki ves čas razprave zahtevali, da nam občinski uradniki povedo, kaj ta odlok za občinske finance in za urejanje razmer resnično pomeni, teh podatkov nismo dočakali. Kot vse kaže, smo sprejeli spet en odlok zaradi odloka, ki ga občinska oblast ne kani ravno najbolj dosledno izvajati.

Pri sprejemanju rebalansa občinskega proračuna se je zataknilo pri denarju, ki je bil porabljen za most preko Voglajne ter za urejanje Zgornjega trga. V bistvu je šlo za načelno zamero, da občinski svet odloča o že "pokurjenem" denarju. Svetniki so sprejeli predlog odbora za gospodarske dejavnosti ter odvzeli voglajnskemu mostu 4 milijone, ostale postavke pa so ostale takšne, kot jih je določil Urad župana.

Svet je sprejel tudi sklep, da se predlaga vsem svetom KS, da istočasno z volitvami v svete KS gredo tudi v lokalne samoprispevkovne referendumne. Zavrnili pa je drugi del tega sklepa, ki je obljubljal krajevnim skupnostim 20 odstotni občinski proračunski dodatek na s samoprispevkom zbrana sredstva. Svetniki so ocenili, da je tak sklep nesprejemljiv tako za občinske finance kot za tiste KS, ki samoprispevka ne bodo izglasovale. Namesto tega je bil sprejet sklep, da naj Urad župana Občinskemu svetu čim prej predloži predlog meril za delitev občinskih sredstev za potrebe KS, ki naj bi potem veljala ves mandat.

Zadnjo sejo v letu sta zaključila župan in predsednica sveta. Župan je poudaril, da je bilo to leto za občino zelo uspešno, zlasti še, kar se tiče pridobivanja državnega denarja. Predsednica sveta pa je potarnala, da je zelo težko demokratično in uspešno voditi občinski svet, v katerem morata dve ženski "krotiti" 25 moških kolegov ter da bi bilo mnogo lažje pri obratnem razmerju moči.

Po večerji nas je s harmoniko prijetno presenetil svetnik G. Maruša, ki nas je pripravil, da smo vsaki prisotni stranki skupaj zapeli "njeno pesem". SKD si je prislužila "Češčeno Marijo", ZL "Jugoslavijo", SLS "Prav lepo je res na deželi", SDSS "Na juriš", LDS pa "Internacionalo".

Sicer pa je bila žurka kratkega diha, kajti po zgledu predsednice Osetove so se svetniki kaj kmalu porazgubili v pletovarsko noč.

Kdo skrbi za varstvo našega okolja?

Če bi hotel na kratko odgovoriti na to vprašanje, bi bil daleč najboljši odgovor: vsi in nihče.

Imamo krasno zakonodajo, tudi dovolj občinskih odlokov, vsi vse vemo in smo zaskrbljeni, a ničesar ne storimo. Slišimo za alpoško lakirnico, "krematorij", za Bohorjeve sumljive dime, za občasno ribjo smrt pod Klavnico, se dušimo v smogu, nihče pa nam niti približno in še manj ekzaktno pove, kje smo. Če bi sodili po obrazložitvi lanskega občinskega odloka o varstvu zraka, izvirajo zadnji urejeni podatki o onesnaževanju okolja v naši občini iz leta 1988. Ker se nam je ta podatek le zdel nekoliko pregrozen, smo poskušali izvedeti, kdo bedi nad našim šentjurskim okoljem in kaj nam ima povedati?

UE Šentjur, g. Brežan, odgovoren za okolje in prostor: Ne, mi nismo pravi naslov. Mi le na upravni ravni odločamo o raznih soglasjih. Podatki se pri nas ne zbirajo. Povprašajte pri odgovornem inšpektorju za okolje in prostor v Celju g. Bukanovskem!

Inšpektor g. Bukanovski: V načelu smo mi res pravi naslov za konkretne podatke, toda le teh vam ne morem dati, ker ti postopki v upravnem smislu niso končani. Tudi so bile šele v lanskem letu sprejete nekatere nove odredbe in imajo onesnaževalci 24 mesecev časa, da uredijo svoje probleme. Konkretnih števil pa tako ali tako ne damo v javnost, ker bi se lahko z njimi manipuliralo. Sicer pa teh podatkov tudi še nimamo, kajti mi delamo šele nekaj mesecev. Kdo in kaj so delali pred nami, ni naša stvar. Pojdite k onesnaževalcem, oni vam lahko dajo podatke! Ali pa na Ministrstvo, tam je za stike za javnost zadolžena gospa Manca Šetina, morda vam bo ona lahko kaj povedala o šentjurski ekološki problematiki. Končno pa

mora imeti vsaka občina urejeno to službo in boste najbolj celovito informacijo lahko dobili pri svojem županu.

Občina Šentjur, vodja službe za varstvo okolja in urejanje prostora gospa Rataj: Podatkov o škodljivih emisijah za lansko leto še nimamo, zdravstveni inšpektorat nam jih še ni poslal.

Zdravstveni inšpektor g. Dvoržak: Mi teh podatkov nimamo. Obrnite se na inšpektoraja za okolje gospoda Bukanovskega!

Krog se je zaključil. Preostala mi je le še Manca Šetina na Ministrstvu za okolje.

Dne 9. decembra ob 9. uri je še ni bilo v pisarni. Krepko sem se naposlušal njene telefonske muzike, končno pa je telefonistka le šla v njeno pisarno in ugotovila, da je pač ni v pisarni. Bo še že prišla. Isti dan ob 12. uri je njen telefon še vedno le vztrajno ponavljal njeno večno zeleno melodijo.

Lahko bi pobrskal po zapisnikih Komisije za varstvo okolja, ki jo je za Grdinov Izvršni svet vodil dr. Moser, ter tam napaberkoval nekaj starih podatkov. Toda ti me pravzaprav sploh ne zanimajo. Še ena možnost je! Prejšnji IS je kupil aparaturo za merjenje žveplovega dioksida v zraku in jo dal v uporabo Zdravstvenemu domu. "Ali merite onesnaženost našega zraka? Lahko dobim številke?" sem sitnaril pri dr. Moserju. "Aparat deluje. V centru Šentjurja z njim orientacijsko določa vsebnost SO v zraku Lučka Palir." Toda Lučka je to počela le nekajkrat, pred leti. Potem je aparat odnesel dr. Moser.

V času Černobila sta radioaktivna polucija in njej sledeča splošna histerija obšli le eno deželo v Evropi, Črno goro. To, da takrat Črnogorci sploh niso merili bequerelov v svojih živilih, je povsem obroben podatek.

Groza v Zgornjem trgu

"Pojdite v Zgornji trg, boste videli, kaj tam počenjajo! To je nesprejemljivo. Pojdite gor, pogledajte in prosim, napišite!"

Razburjena gospa, ki ne želi biti imenovana, mi je zaupala le, da gre za prizidek v bližini cerkve.

Zapeljal sem se v Zgornji trg in edina stvar, ki se mi je zdela dovolj sumljiva, so bile nekašne arkade pri prizidku Jugove gostilne.

Ker urbanističnega inšpektorja v Šentjurju nimamo, sem šel po običajni poti. Najprej sem se oglasil v prvem nadstropju v državnem uradu za okolje in urejanje prostora pri g. Brežanu. Arhitekt Brežan je povedal, da Jugove arkade res niso ravno v stilu starotrške arhitekture, toda Zavod za spomeniško varstvo je zanje dal svoje soglasje in oni tu nič ne morejo.

Na občinskem uradu za urejanje prostora so mi povedali, da jim je Zavod za spomeniško varstvo sicer poslal v vednost svoj predlog, kako naj bi se uredila pokrita veranda pred Jugovo gostilno, da pa ne gre za soglasje. Jugove arkade naj bi bile zgrajene brez lokacijske dokumentacije in kolikor je njim znano, ne ustrezajo zahtevam spomeniškega varstva.

Tretja veja oblasti, inšpektor Vahčič iz Šmarja, nam je postregel s tretjo informacijo: arkade so bile res v postopku, toda tam je vse v redu. Problem predvidene lesene verande bodo uredili tako, da bodo zidovje oblekli v les.

Krasno! Volk je sit in koza je ostala cela. Le še na tisto "grozo" v Zgornjem trgu se bo treba navaditi.

Koliko denarja za Šentjur?

Državni proračun je sprejet, koliko državnega denarja bo to leto vloženo v Šentjur, pa še vedno ne vemo.

Po prvotnem predlogu proračuna je bilo naši občini namenjenih 180 milijonov SIT za poravnavanje Grdinovih dolgov za obvoznico ter 119 milijonov za Dom starejših občanov. Potem, ko se je naš poslanec namučil z amandmaji k proračunu, je vlada poslala pred parlament nekoliko spremenjen predlog. Obvoznici je vzela 40 milijonov ter jih takole prerazporedila: 8,9 milijona SIT naj bi šlo za cesto Črnočila - Lesično; 9,3 milijona za cesto Planina - Sevnica; 3,7 milijona za cesto Žiže - Dramlje in 18,6 milijona za Jurklošter - Dežno.

Če sem prav razumel ta predlog, smo prišli z dežja pod kap. Kar dobra polovica "obvozničnega denarja" bo šla sicer za naše ceste, toda za odseke na območjih sosednjih občin. Ta prerazporeditev pa ima vendarle tudi eno dobro stran: odprla se bodo gradbišča na naših makadamskih regionalnih, kar pomeni, da so dobri izgledi, da po njih pride asfalt v naslednjih letih tudi v našo občino. Dolg za obvoznico, ki je hvala bogu vsaj asfaltirana, pa bo do takrat, ko bo potrebno cesto spet preplastiti, že počakal.

Obvestilo UE ŠENTJUR

Upravna enota Šentjur obvešča vse državljane na svojem območju, da s 1. januarjem 1996 stopijo v veljavo zakoni s področja vojnih invalidov, vojnih veteranov in žrtev vojnega nasilja.

Zakon o žrtvah vojnega nasilja prinaša novosti za državljane RS, ki so jih nemške, italjanske ali madžarske okupacijske oblasti v času od 6. aprila 1941 do 15. maja 1945 zaradi političnih, nacionalnih, rasnih ali verskih razlogov prisilno izselile, poslale v taborišča, zapor, na prisilno delo ali v internacijo. Ta zakon priznava določene pravice tudi osebam, ki so pobegnile pred vojnim nasiljem, bile prisilno odvzete staršem ali so bile prisilno mobilizirane v redne vojaške enote okupatorja.

O priznanju statusa žrtve vojnega nasilja in priznanju pravic po tem zakonu bo na zahtevo stranke na prvi stopnji odločala Upravna enota. Vloge smo pričeli zbirati s 3. januarjem 1996. Prosimo upravičence, da si priskrbijo dokazila in potrdila, s

katerimi bodo dokazali upravičenost. Priložiti jih bo treba k vlogi. To so: potrdilo o državljanstvu, stalnem prebivališču, izpisek iz rojstne matične knjige ali fotokopijo osebne izkaznice in ostala dokazila.

Vse stranke prosimo za razumevanje in strpnost, saj pričakujemo veliko število upravičencev, določeni podzakonski akti in navodila s strani pristojnega ministrstva pa še niso izdani. Zato vlog ne bomo mogli rešiti takoj, temveč bodo odločbe izdane po določenem času.

Osebe, ki jih zajema zakon o vojnih invalidih in vojnih veteranih, obveščamo, da bo v prvem polletju letošnjega leta izvedena prevedba invalidskega dodatka in veteranskega dodatka (sedanje priznavalnine), zato tiste, ki le - te že prejimate, prosimo, da se držite rokov za dostavo potrdil in izjav, o katerih vas bomo obvestili pisno. Vse borce, ki prejemale priznavalnino, prosimo, da vložijo pisni zahtevek za vpis v evidenco vojnih veteranov.

Mag. Andreja Stopar, načelnica UE Šentjur

Zadoščenje za žrtve vojnega nasilja

V začetku leta je stopil v veljavo zakon, s katerim bo končno tudi naša družba dala moralno in materialno zadoščenje žrtvam vojnega nasilja. Kdo vse si bo pridobil ta status in kakšne pravice bodo vezane nanj, ste si gotovo že prebrali v dnevnem časopisju, nas je bolj zanimalo, koliko je v našem okolju še ljudi, ki jih je prizadejala druga svetovna vojna.

Branko Hus, predsednik društva izgnancev in taborišnikov Šentjur: V našem društvu je včlanjenih 86 občanov. Slišal sem, da je pred desetletji bilo vseh izgnancev preko 300, toda čas je očitno že napravil svoje. Zdaj, po sprejetju te zakonodaje, se je zanimanje za članstvo v našem društvu nekoliko povečalo tako, da ocenjujem, da nas bo morda okrog 150. Od članov našega društva jih je bilo 26 izgnanih na Hrvaško, 21 v Nemčijo, 8 v Srbijo, 16 pa je t.i. ukradenih otrok. V veliki večini so to strejši občani, stari od 60 do 70 let. Po prvih ocenah bo večina žrtev uveljavljala pravico do mesečne rente ter do dodatnega zdravstvenega zavarovanja. Koliko občanov bo uveljavljalo status žrtve vojnega nasilja, je težko reči. Glede števila prisilnih mobilizirancev pa boste morali vprašati g. Kodriča iz Nove vasi.

Franc Kodrič, Društvo mobiliziranih Slovencev v nemško vojsko: Šentjurski območni odbor tega društva šteje 384 članov, vendar pa bo, kakor sedaj izgleda, status žrtve vojnega nasilja dobilo le približno 200 naših članov. Kar polovica članov našega društva so namreč svojci mobilizirancev v nemško vojsko, ki do tega statusa niso upravičeni. Gre pa seveda za same starejše ljudi. Najmlajši ima 69 let, vsi ostali so starejši.

Mira Kolar, referentka za varstvo vojnih invalidov, veteranov in žrtev vojnega nasilja: Komaj dober teden sprejemamo vloge, nabralo se jih je že preko 100, gneča pred našo pisarno pa še sploh ne pojenjuje. Ocenjujem, da bo vloge za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja oddalo kar okrog 1000 naših občanov. Najštevilnejši bodo verjetno mobiliziranci v nemško vojsko, teh bo okrog 400, okrog 200 bo delovnih deportirancev in zapornikov, okrog 150 pa naj bi bilo izgnancev in beguncev. K tem moramo prišteti še 350 borcev in 100 vojnih invalidov, ki so priznavalnine prejemale tudi že doslej, a statusa še niso imeli urejenega. Ja, kar precejšnja številka bo to!

"NK zid" bo ostal?

Kar tri telefonske pozive smo dobili, da naj poizvemo, kako daleč je zadeva z znano ograjo okrog nogometnega igrišča, ki je v jeseni povzročila takšno razburjenje.

V fizičnem pomenu je vse OK; ograja stoji čvrsto. V načelu ji s pravnega vidika ne kaže najbolje, v resnici pa ni znamenj, da bi ji grozilo kaj hudega.

G. Brežan, vodja službe za okolje in urejanje prostora na UE Šentjur, je povedal, da je nesporno, da ograja ni v skladu z lokacijsko dokumentacijo, vse nadaljne postopke pa vodi urbanistični inšpektor. Oni nimajo nič več s to zadevo.

G. Vahčič iz Šmarja, ki je odgovoren za to inšpekcijsko področje v naši občini, je ugotovil nepravilnosti in, če sem ga prav razumel, uradno zahteval od NK Šentjur, da uskladi dokumentacijo z dejanskim stanjem. Mimogrede je tudi povedal, da ve, da se s to zadevo na šentjurski občini že nekaj ukvarjajo, omenil je tudi g. Brežana, zato bo z nadaljnjimi postopki počakal.

Priprava in seveda tudi sprememba lokacijske dokumentacije je v pristojnosti občinske službe za okolje in urejanje prostora, vendar pa pri njih nič ne vedo, o kakršnihkoli spremembah lokacijske dokumentacije za nogometno ograjo.

V stavbi bivše občine, tako v občinskem kot v državnem delu, je očitno še najbolj obveščen g. Božič. Pri njem smo izvedeli, da je NK Šentjur pri njih res vložil nekakšen papir, ki pa nima zadostnih obeležij za tozadevno vlogo in so ga zato menda zavrnilo oziroma zahtevali dopolnitev. Po njegovem mnenju ograja, takšna kot je, lahko ostane le, če bo Občinski svet spremenil šentjurske prostorsko ureditvene pogoje. To pa je dolg in negotov postopek.

Kot vse kaže, so se duhovi okrog "šentjurskega zidu" že dodobra umirili, zagotovo pa se bodo povsem umirili do takrat, ko bodo naši oblastni božji mlinci rekli svoje.

Liberalci in klerikalci

Tudi v naši občini je moderno ustvarjati vtis dveh nasprotnih strani v političnem življenju. Prikazovati se želi kot spopad starih in novih sil, rdečih in črnobelih, opozicije in oblasti. Takšna delitev je povsem napačna. Če bi jo že hoteli, potem analiza pokaže, da ni mogoče spregledati močne sredine, tako imenovanega liberalnega bloka, ki se zbira pretežno okrog LDS, stranke z izrazito sredinsko držo.

V resnici je potrebno povedati, da gre za spopad teh dveh polov, če zanemarimo nekatere obrobne. To sta liberalni in "klerikalni" blok, ki v glavnem obvladujeta šentjursko politično sceno. Delitev je naravna in ima svojo zgodovinsko tradicijo tudi pri nas. Omenjeni skupini imata v resnici povsem različen pristop do vodenja občine. Medtem ko je liberalni blok za intenziven, ambiciozen in smel razvoj, drugi blok preprosto temu ni kos in neprestano nekaj menca. Razlika izhaja iz nazorov, pa tudi iz tega, da imamo liberalci jasne poglede na probleme in cilje, druga stran pa le sproti gasi žgoče probleme. To se je doslej pokazalo, na primer, ko smo morali zelo odločno zahtevati nadaljno izgradnjo telefonije, doma ostrelih itd., ter strategijo razvoja občine, ki še več kot po enem letu ni sprejeta. Drugo opcijo je moč imenovati "klerikalna" zato, ker meša verska čustva ljudi s politiko, kar SKD uporablja celo v svojem imenu. Kot da vera ni intimna stvar vsakega posameznika, tudi liberalca. Da ne omenjam domnevne agitacije Cerkve pred in na sam dan občinskih volitev, domnevno svetovanje vodstvu občine, zahteve za njen nesorazmeren delež pri otvoritvi šole v Hruševcu itd.. Izraziti

predstavnik tega kroga je sedanji šentjurski župan s svojimi ljudmi v Občinskem svetu. Kaže, da je vsem skupaj velika skrb zdržati pritisk in zahteve liberalnega bloka po razvoju, istočasno pa se hvalijo s pridobitvami liberalnega ravnanja prejšnjega predsednika IS, ki so mu bili sami komaj slabi ministri.

V Občinskem svetu je doslej prihajalo do ostrih spopadov, ker si je konzerativno - klerikalni del prizadeval preprečiti liberalcem prevzem kakšne pomembnejše funkcije. Toda razmerje moči je skoraj izenačeno. To se je dobro pokazalo pri glasovanju o podžupanu, saj so liberalno razmišljujoči ljudje tudi v vseh drugih strankah. Pokazalo se je tudi, da "klerikalni" blok jemlje liberalizem celo za večjega nasprotnika kot komunizem, saj so se, ko je bilo potrebno, poenotili z bivšimi prenovitelji pri glasovanju proti liberalnim predlogom.

V prihodnje je mogoče predvideti veliko bolj pregledno situacijo. Spremembe se dogajajo, v dveh strankah so zamenjali predsednike (Zdolška, Bevca), stolček pa se menda maje tudi v SLS. Kot kaže, gre za zahteve "jastrebov" po bolj trdi politiki proti liberalcem. Znotraj teh strank nastopa obdobje preštevanja, po partijsko - diferenciacije. Število pomembnejših strank naj bi se zdaj bistveno zmanjšalo. Tako se bo liberalni blok še okrepil in napovedovati mu je lepo prihodnost.

Jožef Artnak

Za denacionalizacijo ni prave politične volje

Predsednica šentjurske komisije za denacionalizacijo kmet. inž. Romana Marzek ni bila pripravljena obširneje komentirati konkretna denacionalizacijska dogajanja v Šentjuru, ker je za tozadevne izjave pristojna načelnica UE Šentjur mag. Stoparjeva menila, da gre za sicer zanimive zadeve, ki pa ne sodijo v javnost. Povedala je le, da so postopki dolgotrajni ter zlasti tam, kjer bi moral poseči vmes Odškodninski sklad RS, takorekoč blokirani. Odškodninski sklad menda v vsej državi ni rešil še niti ene same zadeve, zato je prepričana, da gre v tem primeru za očitno pomanjkanje politične volje, da se denacionalizacija v resnici do kraja izvede.

Na komisijo za denacionalizacijo kmetijskih zemljišč in gospodarstev je prišlo 111 zahtevkov, od tega 7 od cerkve. Skupno je komisija doslej izdala 60 odločb, od tega jih je 51 pravnomočnih, 44 pa jih je bilo ugodno rešenih. Vrnili so 146 hektarov gozdov, 78 hektarov kmetijskih zemljišč ter dve gospodarski poslopji. Večjih, to je nad 200 hektarskih "grofovskih" zahtev, v naši občini ni.

Povprašali smo nekatere upravičence za vrnitev premoženja, kako so oni zadovoljni s postopki v Šentjuru.

Ing. Peter Rus, vnuk Adama Kincla:

Nimam večjih pripomb na delo šentjurskih komisij. Šlo je resda zelo počasi, toda korektno. Z zavezanci - podjetji sem se praviloma uspel dogovoriti, svoje deleže sem dobil največ v obliki delnic. Brez težav sem dobil vrnjenih 5 hektarov gozda na Rifniku, na 1 hektar velik travnik v Grobelnem pa še čakam. Težje bo s prodanimi in zazidanimi površinami, kjer je zavezanec Odškodninski sklad. Morda bi občinskim službam lahko očital le to, da so spregledali prepoved prometa z nepremičninami, ki so v denacionalizacijskem postopku, kar jim bo morda povzročilo nekaj nevšečnosti.

Zinka Boštevč:

V začetku je šlo obupno počasi, sedaj pa že kaže malo bolje. Zahtevke imam do zamljišč na Anderburgu, kjer pa se komplicira, ker občina ni spoštovala moratorija za promet z nepremičninami. Pošiljajo me k Lipi in drugim, da bi se sama sporazumela. Če bom dobila dobrega advokata, bom verjetno uspela. Tudi kakih 10 zazidanih parcel je mojih, kako bo z njimi, še nič ne vem.

Čas

Pride čas,
ko bi bilo bolje,
da ga nikdar ne
bi bilo,
v katerem ne
smeš
misliti na
stvari,
ker se vse
podira
in nič gradi.
Pride čas,
ko je le tema v
nas,
ko ni poti
naprej,
in je vse,
kar bilo je
doslej.

I. Uduč

Kako smo silvestrovali

Narava nam je zadnji dan lanskega leta nasula obilico bele opojnosti in nam pripravila pravo zimsko pravljico. Ceste sicer niso bile prav nič pravljične, toda kot kaže, tudi približno ne tako zamedene, da bi silvestrovalcem preprečile njihove vesele namere.

V **Hotelu Alpos**, tako so nam povedali, sneg ni prestrašil prav nikogar; vsi so zasedli

KAN KAN v Hotelu Alpos

svoja rezervirana mesta. Prav hude gneče ravno ni bilo; v starih dobrih časih se nas je

v istih prostorih drenjalo gotovo tudi enkrat več. Šentjurčanov ni bilo ravno na pretek, morda kaka četrtnina. Postrežba je bila na ravni, ansambel Specter sound (so iz Hruševca in ne iz New Yorka, kot smo pred časom poročali) pa je presenetljivo solidno opravil svoj posel. Med drugim nas je pripravil tudi do tega, da smo izbrali kan kan plesalko z najbolj seksi hlačkami, ter "mačota Šentjurja '96". Oba laskava naslova sta žal šla na tuje. Le kje je silvestrovala šentjurska "smetana"? V Hotelu Alpos vsaj od vidnejših javnih ljudi ni bilo nikogar. To je bilo seveda škoda, kajti manjkalo nam je tistih, kamor bi lahko usmerili svojo razposajeno hudobijo - in dali silvestrovanju značaj pravega družabno - obrekovalskega dogodka.

Gasilski dom v Gorici je bil poln. Kar okrog 120 ljudi z vse Slovenije, in skoraj nič iz Slivnice in okolice, se je, pravijo, lepo zabavalo, gasilci pa so si prislužili tudi nekaj cvenka.

V **Montparisu** nimajo ravno pravega prostora za množično veseljačenje, okrog 40 gostov pa se je pri njih menda odlično zabavalo. Vsi so bili kot ena družba in so, tako kot po navadi, zdržali do jutra. Planinčani so verjetno silvestrovali kje drugje, ali pa so spali doma, kajti v Montparisu jih je bilo le za dve omizji.

Odrpto silvestrovanje v Dobju je letos zamorila zima. Dve desetini najbolj vztrajnih domačinov verjetno ni moglo prav zagreti dobovske gasilske dvorane.

Pri Martini Fatur v Slatini je novo leto dočakalo okrog 40 gostov, polovica je bilo domačinov. Njihovemu harmonikarju menda vse do jutra ni zmanjkalo dobrih vicev in prijetnih družabnih iger.

Če k tem silvestrovalcem prištejemo še desetino, ki je točno ob polnoči v snežnem metežu na vrhu Rifnika odprla buteljko, imamo naštet vse, ki so se se na silvestrski večer podali iz svojih brlogov v šentjursko javnost. Ni, da bi se preveč hvalili s svojo družabnostjo!

Tradicionalni koncert pihalnega orkestra

Kot že nekaj let doslej so šentjurski godbeniki tudi letos pripravili božično - novoletni koncert. Dvorana v Kulturnem domu v Šentjurju je bila polna in je takorekoč pokala po vseh šivih. Že samo nastopajočih je bilo okrog 90.

Program je bil letos nekoliko manj novoleten in je zaradi številnih šolarskih nastopov dajal vtis šolske akademije. S tem je koncert prešel na neko drugo raven, kar je škoda, ker človek od božično - novoletne prireditve pravzaprav pričakuje nekaj drugega, odraslega, bolj prazničnega.

Šentjurski pihalni orkester je pod vodstvom prof. Franca Zupanca od lanskega leta precej napredoval in če bo šlo tako naprej, bo v kratkem oziroma bi lahko že sedaj dobro razbremenili "Ipavce", ki s svojimi nastopi pokrivajo praktično vse naše kulturne prireditve. Nekaj podobnega velja tudi za harmonikarski orkester Glasbene šole. Oboji imajo nekaj odličnih posameznikov, ki jih premalo izpostavljajo, manjka pa jim tudi še nekaj tiste lahkotnosti, ki dvigne poslušalstvo s sedežev in ustvari pravi stik z občinstvom. Za to slednje nosi nekaj krivde tudi napovedovalka gospa Novakova, ki je sicer svojo nalogo opravila govorno neoporečno, toda preveč hladno in odtujeno.

"Ipavci" so tokrat nekoliko razočarali. Bili so sicer na ravni dobrega cerkevnege pevskega zbora, kar pa je le odločno premalo, saj so v preteklosti že neštetokrat dokazali, da znajo zapeti precej bolje.

Nastopa plesne skupine OŠ s Ponikve in šentjurskih majoret se nista najbolje vklapljal v kontekst prireditve. Imel sem vtis kot, da organizator ne zaupa dovolj pihalnemu orkestru in povsem brez potrebe poskuša z njimi mašiti nekakšne luknje, ki pa jih sploh ni bilo.

Prišel je ČIP

Čitaj in piši, ali krajše ČIP, je Šentjurskim novicam konkurenčen časopis, ki ga izdajajo učenci OŠ Franja Malgaja. Prvo številko so poslali tudi nam, mi pa bomo to njihovo "lahkomiselnost" izkoristili ter iz njega prepisali del pogovora, ki sta ga s pevko Shirly Roden zapisala Mojca Stropnik in Luka Žerjav. Povabilo urednika Primoža Modica bomo seveda vzeli resno ter šli pogledati, kaj dela naša konkurenca.

F.K.

Kdaj ste začeli peti?

Peti sem začela s petimi leti.

Kdo vas je navdihnil za petje?

Živim v kraju Welssu, kjer vsi prebivalci pojejo, zato pojem tudi jaz.

Ali imate radi živali?

Da, zelo rada jih imam.

Imate tudi sami kakšnega ljubljence?

Imela sem enega psa in tri mačke, vendar so zaradi velikih podgan poginile. Zdaj nosim s seboj na koncerte le še dve plišasti mucki, ki sta maskoti nas vseh.

Ali radi sodelujete z otroki in ali jih imate tudi sami?

Svojih otrok nimam, vendar pa imam otroke zelo rada in mi je v veliko veselje, če lahko nastopam z njimi.

Opazila sem, da znate tudi nekaj slovenskih izrazov. kaj menite o slovenskem jeziku?

Vsakič, ko sem pri vas, si poskušam zapomniti čim več novih besed, vendar moram reči, da mi to uspeva zelo počasi, saj je slovenščina zelo težak in zapleten jezik.

Krst športne dvorane

Čeprav športna dvorana v Hruševcu še ni gotova in ji manjka prav tisti bistveni del, ki je namenjen gledalcem, tribune, je nekaj dni pred Božičem doživela svoj pravi javni krst: na božično - novoletni koncert se je zgrnila prava množica ljubiteljev narodno - zabavne muzike iz bližnjih in daljnih krajev. Dvorana je bila polna kot šipek, poznavalci pravijo, da je bilo v njej preko 2000 gledalcev. Bilo je sicer nekaj težav, a je dvorana svoj krst razmeroma dobro prestala.

Nobenega dvoma ni, da je uporabnost dvorane brez tribun močno omejena. Prostor je absolutno prevelik, da bi ga bilo možno zadovoljivo obvladovati iz enega konca. Oder bi verjetno moral biti v sredini, ali pa vsaj ob vzdolžni steni. Tokrat so bili gledalci iz zadnjih vrst krepko prikrajšani za neposrednejši stik s sceno. Tudi pomanjkanje parkirnih prostorov v Hruševcu bo gotovo eno izmed ozkih grl tamkajšnjih večjih prirediteljev.

Kaj reči o tej prvi večji množični prireditvi v Hruševcu? Najbolj opazno je vsekakor bilo, da je Agencija za tržne komunikacije Studio TRG uspel zbrati v Hruševcu res izjemno množico ter gotovo napraviti tudi dober posel. Treba jim je tudi priznati taktnost, saj so nekaj izkupička - Boris Kopitar je dejal, da ga je bilo za nekaj povprečnih šentjurskih plač - podarili šentjurskemu "Sožitju". Seznam nastopajočih ni bil ravno reprezentativen, a je kazalo, da obiskovalci kaj drugega tudi niso pričakovali. Po odzvih občinstva bi rekel, da so zvezde večera bili: v prvi vrsti Boris Kopitar, kot spreten napovedovalec - šarmer in kot pevec s svojimi Žametnimi vrtnicami, Korado in Brendi, ansambel Slapovi, mlada Moni s Ptuja in Agropop. Humoristični vložki niso bili ravno preveč blesteči, toda res je,

da se tudi starim vicem človek rad nasmeje. Opazna je bila "šentjurska" udeležba na sceni. Ansambel Vinka Cverleta s svojima pevcema je imel kar tri ali štiri dokaj uspešne nastope, pa tudi nastop mladega GAD - benda je bil opazen dogodek večera. Da se je večina nastopajočih posluževala "play backa", pa že tako ali tako menda ni nič posebnega, le da nekaterim "guncanje afen na suho" ni šlo najbolj gladko izpod rok.

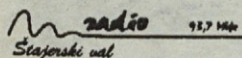
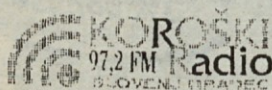

Agropop v Hruševcu

Samo prireditev bi zelo težko ocenil kot uspešno ali neuspešno. Mnogo gledalcev je vsekakor prišlo na svoj račun, vendar pa tudi z dolgočasenih obrazov ni manjkalo. Predvsem tisti, ki jih narodno zabavna muzika ne zadovoljuje, so potegnili krajši konec. O kakem ekstazičnem vzdušju pa seveda ni bilo ne sluha ne duha.

KONCERT SO OMOGOČILI:

GENERALNI SPONZORJI

MLA-CAR
TP RESEVNA
VEČER

KERASAN
AKVONIJ
KEMOPLAST
TRGOVINA KEA

TP HRIB
ZAVAROVALNICA TRIGLAV
IZZIV

ELEKTROINSTALACIJE SELIČ
SLOVENIJALES CELJE

OSTALI SPONZORJI

TRGOVINA BUM
AVTOHIŠA ŠKORJANEC

ELBA

TRGOHLAD

RISS

ERJAVEC - PREVOZI

INDUSTRIJSKA ELEKTRONIKA

- TOVORNIK

TRGOVINA TERMIX

ZLATARSTVO GAJŠEK

KOB

TP LIPA

ČISTILNICA IN PRALNICA

- MACKOŠEK

PC RAČUNALNIŠTVO

ELEKTROINSTALACIJE ŽERAK

GOSTIŠČE MONTPARIS

- PLANINA

TP AHAC

BIFE ČRETNIK

FRUPI VITAL

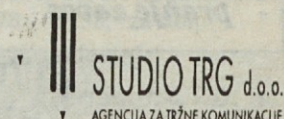
MANDI

CVETLIČARNA MAJDA

PEKARNA JAGER - ŠENTJUR

Vsem obiskovalcem koncerta in poslovnim partnerjem se zahvaljujemo za sodelovanje.

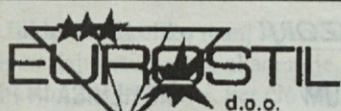
NA SVIDENJE NA BOŽIČNO - NOVOLETNEM KONCERTU LETA 1996

KJE PROSLAVITI VALENTINOVO?
V PRIJETNEM LOKALU, OB IZVRSTNI POSTREŽBI IN GLASBI!
V MONTPARISU NIKOLI NE RAZOČARAMO!

KOVAČ JULKA s.p.
 63225 Planina pri Sevnici
 Tel.: 063/783-201

63230 ŠENTJUR - Pešnica 5
 Tel./Fax: 063/ 771-411 Int. 664

NUDIMO

- dnevno čiščenje poslovnih prostorov
- generalna čiščenja in zaščita vseh vrst talnih oblog
- pranje perila in delovnih zaščitnih sredstev
- pranje vseh vrst pregrinjaj in odej
- pranje zaves

NUDIMO

Vse informacije se dobijo na
 tel. 771-411 (int. 664) dopoldne

UNIVERSAL

Traktorji

3% popust

Traktorji

TRGOVINA UŽMAH
PLANINA, tel.: 783-113

TRAKTORJI UNIVERSAL

20% POLOG, odplačilo v 1, 2, 3 letih
10,8-odstotna fiksna obrestna mera

Pokličite Ali nam pišite: trg. UŽMAH,
 63225 Planina, da vas poiščemo
 063/783-113 in vam pomagamo pri odločitvi.

Za študente ni telovadnice

Težavam šentjurskega Študentskega košarkarskega kluba ni videti konca. Kot da so študentje Šentjurju in celo Košarkarskemu klubu Kemoplast, ki naj bi skrbel za šentjursko košarko, prej v napoto kot kaj drugega!

V lanskı sezonı se je študentska košarka ves čas ubadala s finančnimi težavami. Največja sponzorja, Alpos in Kemoplast, sta na dogovorjene obveznosti enostavno pozabila in večji del gmotnega bremena kluba so študentje prevzeli kar na svoja pleča. Ob razumevanju ZTKO Šentjur in g. Rataja so lansko sezono vseeno zaključili z zadovoljivim športnim in organizacijskim uspehom.

Letos so želeli iz nekoliko pregrobo Šmarske medobčinske lige presedlati v slovensko D ligo, pa je ta načrt ob izdatnem nerazumevanju KK Kemoplast splaval po vodi. Ostali so v Šmarski ligi, kjer jim je v tekmovalnem smislu do nedavnega šlo bolj ali manj vse po načrtih.

Do "incidenta", ki jih je spravil pod vodo, je prišlo na zadnji tekmi v lanskem letu: igralec gostujočega moštva je pri zabijanju sesul tablo. Tisti hip ni bilo le konec tekme, temveč, kot vse kaže, tudi študentske košarke. Ravnatelj šole g. Gradišnik je namreč sklenil, da ŠKK v "njegovi" telovadnici ne bo več igral. Čeprav se kaj takega v tej telovadnici ni zgodilo prvič, telovadnica je menda celo zavarovana za podobne nesreče in so študentje bili pripravljeni - menda prvi do sedaj - zbrati denar za novo tablo, je obveljala - ravnateljeva: telovadnice zanje ni bilo več.

Za študente je ostala nedosegljiva tudi športna dvorana v Hruševcu. Ne toliko zaradi visoke najemnine, temveč predvsem zaradi načelnega stališča g. ravnatelja Gajška, da ne more dovoliti, "da bi tudi njemu razbili dvorano".

Študentje so ogorčeni. V šmarski ligi veljajo za eno najbolj fer ekip, doslej še niso povzročili niti enega samega incidenta, šentjurska ravnateljja, ki sicer najdeta dovolj razumevanja za šport ter tudi za razne neformalne skupine, ki uporabljajo telovadnice menda tudi brez najemnine, pa jih brez utemeljenega razloga mečeta na cesto kot najhujše razgrajče.

Tudi Alpos kmalu olastninjen

Po besedah poslovnega sekretarja g. Artnaka gre lastninjenje v Alposu h kraju. Na začetku je sicer kazalo, da bo šlo hitreje, pa se je postopek zaradi objektivnih težav zavlekel. Vsebinsko so lastninski postopki dorečeni, čakajo le še na nekatera soglasja Agencije za privatizacijo. G. Artnak je prepričan, da bo Alpos do pričetka pomladi že registriran kor delniška družba.

Vrednost Alposa iz otvoritvene bilance je na dan 1. januarja 1993 znašala 1,087 milijarde tolarjev, od tega je 898,4 milijona družbenega kapitala. Za interno razdelitev bo šlo 178 milijonov SIT, nekaj čez 180 milijonov (24%) bodo olastnili z notranjim odkupom. Ti dve postavki imajo v celoti pokriti z rezerviranimi certifikatnimi sredstvi ter s sredstvi premalo izplačanih plač (64 milijonov SIT). V javno prodajo bodo ponudili le 16 % družbenega kapitala, t. j. 140 milijonov SIT. Tudi za to vsoto imajo že dovolj rezervacij, tako je videti, da ima Alpos že svoje lastnike.

Kakšna bo letošnja dividenda seveda g. Artnak ni hotel niti ugibati. Če pa bi sodili po podatkih iz prospekta za javno prodajo delnic, naj bi nekaj le kanilo v žepe delničarjev. Za letos predvidevajo, da bodo ustvarili 220 milijonov čistega dobička.

Da bo ironija še večja: za Kemoplast B, ekipo starejših rekreativcev in bivših košarkarjev, ki igra prav tako v Šmarski ligi in torej vodi v Šentjur iste "razbijaške" ekipe, ni v šentjurskih telovadnicah nobenih težav. Tudi za "tujega" košarkarja, ki je morda res zaradi

"Ptički brez gnezda"

mladostne objestnosti sesul tablo na tisti nesrečni tekmi, v šentjurski telovadnici ni prepovedi. Prepoved očitno velja le za tiste, ki niso pomembni in pogodu obema ravnateljema? Študentje razumejo, da ravnatelja skrbno bdita nad uporabo telovadnic, ne vidijo pa nobenega razloga, da to svojo zaskrbljenost odmerjata s tako različnimi vatli.

Pravijo, da bodo svojo pravico iskali tudi na občini. Njihova delegacija se je že napovedala pri županu.

In še za piko na i: vse kaže, da bodo šentjurski študentje svoje težave vsaj začasno uspešno rešili s pomočjo šmarske ZTKO, ki jim bo kljub prostorski stiski poskušala zagotoviti prostor v šmarski telovadnici.

Pa razumi, človek, če moreš, to šentjursko dušo!

D.A.

Z Montparisom tudi letos na smučanje

Smučarski kombi gostišča Montparis tudi letos vozi planinske šolarje na smučanje na Roglo. Dogovorjeno je, da Montparis prispeva stoške vožnje, spremstvo zagotavlja šola, za smučarske karte pa morajo poskrbeti starši. Vsak dan tako na Rogli uživa okrog 10 učencev. Predvidevajo, da bodo letos skupno prepeljali na Roglo preko 100 mladih ljubiteljev snežnih poljan.

Za razgledni stolp na Resevni!

Šentjurski planinci mislijo resno!

Doslej so v izgradnjo razglednega stolpa na Resevni vložili že okrog 2 milijona tolarjev, do vrhnje ploščadi pa jim manjka še 5 milijonov.

Vse, ki cenijo spominski, družabni, rekreativni in športni pomen Resevne, pozivajo, da se jim pridružijo pri zbiranju denarja! Le skupna akcija za skupni cilj bo rodila uspeh!

Vsak prispevek bo ovekovečen na posebni plošči na stolpu. Prispevek za stopnico znaša 100 DEM, za podest 500 DEM in za ploščad 1000 DEM.

Vplačila lahko opravite v pisarni PD vsak četrtek od 14. do 15. ure, v domu na Resevni vsako nedeljo od 8. do 20. ure ali pa na račun PD Šentjur 50770 - 678 - 55258, "za stolp".

Hvala za sodelovanje!

Predsednik PD: Ivan Straže

Rafko Vodeb: država bi rada potisnila Cerkev v zakristije

Dirka s časom ali za časom je očitno tudi usoda ljudi, od katerih bi pričakovali, da živijo v brezčasju. Ko sem g. Vodeba pred leti prosil, da bi v Šentjurskih novicah vodil t.i. duhovni kotiček, je bil takoj za - ampak šele takrat, ko bo imel čas. "Prej ko v jeseni ne pride v poštev", je bil prepričljiv. Vsaj dve jeseni sta že mimo od takrat, pravega časa pa še ni bilo.

"Poglejte, za novo leto sem bil tri dni na Bledu, prej tri dni v Razkrižju, ravnokar sem prišel iz Maribora, jutri zjutraj grem v Ljubljano. Včeraj sem prevzel urejanje revije Prenova. Čas, čas! Res nimam dosti časa!"

Kljub temu je pristal na razgovor za Šentjurske novice. "Pridite jutri! Med peto uro zjutraj in šesto zvečer ni z menoj nič, potem, po šesti uri pa se lahko dobiva."

Ob 18. uri sem bil pred njegovo hišico v Turnem. Po gladki snežni cesti sem se spustil v sotesko Ločice, kjer si je v 200 let starem kamnitem mlinu uredil prijetno bivališče.

"Kupil sem tole podrtijo pred 18 leti od Ločičkega, ko sem bil tajnik Mohorjeve družbe v Celju. Ta grapa in te kamnite stene, ki sem jih sam obdelal, so mi prirasle k srcu! Tu nekje, morda prav v tem mlinu, pa se je za mlinarja izučil tudi moj stari oče. Bil je rojen leta 1844 v Novi vasi, tam, kjer so zdaj Kačičniki. Jaz pa sem bil rojen v Dolenji vasi pri Krškem. Tu v bližini imam le daljne sorodnike. No, pa kar preidiva k stvari, kar vprašajte, kaj vas zanima!"

Zanimalo me je seveda marsikaj, toda kako in kaj vprašati človeka, ki je poznan v širšem slovenskem prostoru kot mislec, ustvarjalec in teolog. Morda bi povedali za uvod nekaj osnovnih podatkov o svojem življenju in svojem delu?

"Tule imate list iz Slovenskega bibliografskega leksikona, kjer vse piše. Ne kaže s tem izgubljati preveč časa. Vzemite, si doma preberite in napišite. Vse je tu zapisano," me je pri prvem vprašanju odpravil po hitrem postopku. Vzel sem list ter z njega na kratko povzel življensko pot in ustvarjalnost g. Vodeba.

Rafko Vodeb se je rodil leta 1922, maturiral je v Mariboru, leta 1941 je pobegnil v Ljubljano, se tam najprej vpisal na slavistiko, a si je kmalu premislil in presedlal na teologijo. Še istega leta je zaradi vojne ves njegov letnik prešel v Rim. Tam je študiral filozofijo in teologijo na Pontificia universita Urbaniana. Leta 1962 je diplomiral tudi iz umetnostne zgodovine na Université catholique v Louvainu v Belgiji. Bil je podravnatelj ter predavatelj sakralne in misijonske umetnosti v Pontificio collegio Urbano, sodelavec pri slovenskih oddajah vatikanskega radia ter Radia Trst. Leta 1971 se je vrnil v domovino, bil predavatelj na teološki fakulteti v Mariboru ter od leta 1976 do upokojitve leta 1984 tajnik Mohorjeve družbe v Celju.

Izdal je tri pesniške zbirke ter napisal več esejev, kritik, pogovorov in člankov o verskih, literarnih, umetnostnih in drugih vprašanjih, ki so bili objavljeni največ v zdomskem tisku oziroma v rimskih teoloških publikacijah. Mnogo je tudi prevajal v slovenščino in italijanščino.

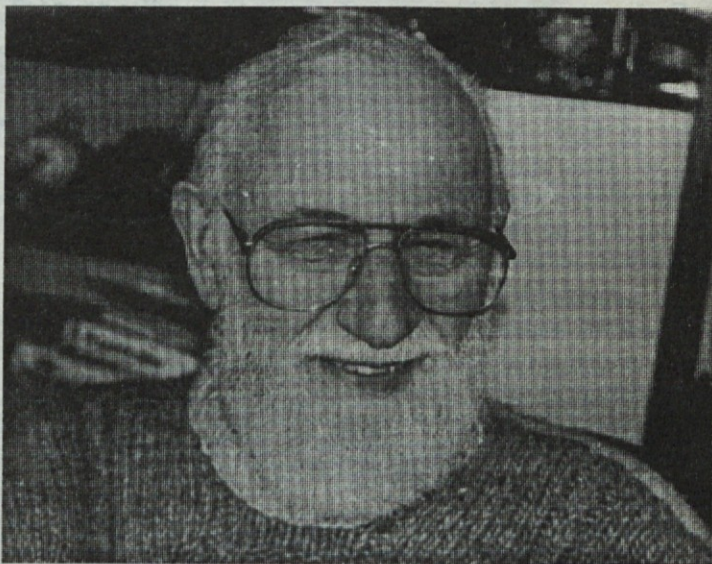
G. Vodeb, vera je gotovo gonilo vašega življenjskega poslanstva. Zanima me, kdaj ste se zavestno odločili za to vašo pot. Izhajam pač iz predpostavke, da otrok sprejema Boga brez razmisleka in da se človek šele kasneje, v zrelejših letih, z zavestjo in srcem v resnici odloča zanj.

"Glede tega se ne ujemam z Vami. Vsak človek nosi klico vere v srcu in le od okolja in njega samega je odvisno, če bo sledil naravni razvoj, ki mu je dan. Takorekoč že od rojstva se čutim zavezanega Bogu in nikdar nisem prišel glede tega v resnejše dvome. Pri tem sem seveda imel tudi močno oporo v družini, ki je bila globoko verna, pa tudi v 20 let starejšem bratu duhovniku, ki mi je bil že od ranega otroštva velik vzornik. Spominjam se, kako je nekoč kot bogoslovec, v črnem oblačilu in belem kolarju, prišel domov in kako sem se kot petletni deček z zamaknjenjem zastrmel vanj. Moj sklep, da bom tudi jaz "gospod", je

od takrat naprej moja stalnica, ki sem jo seveda kasneje, ob posvečenju lahko kot zrel mož dokončno tudi zavestno sprejel. To poslanstvo sem čutil vse življenje kot jasno občuteno notranjo nujno, zato mi tudi zavezanost duhovniškemu poklicu, ki zlasti v današnjem času nosi s seboj mnogo odrekanih in trpljenja, ni bila nikoli v breme. V veri najdem odprtost k neskončnemu in potešitev. Mladeničem, ki se v današnjem času odločajo za duhovništvo, je seveda še neprimerno težje, kot je bilo moji generaciji. Nas je takorekoč "nosila" družba, današnji bogoslovci pa so še vedno v nekakšnem prikitem sporu z zmaličeno družbeno zavestjo kot posledico petdesetletne neposredne preteklosti. Np. nari, ki se postavljajo prednje presegajo človeško naravo in jih zmore le osebnost z izrazitim darom in dognanim osebnim odnosom do Boga."

Ali menite, da je tudi sodobnemu človeku življenje z Bogom lažje kot brez njega?

Na to vprašanje težko odgovorim, ker si življenja brez Boga sploh ne znam predstavljati. Srečen sem, da imam to trdnost in z ljubeznijo sprejemam vse trpljenje, vse preizkušnje, ki mi jih prinaša življenje.

Ubogi tisti, ki nimajo Boga! Brez njega je človek povsem prepuščen slučajnostim in čustvom, ne najde smisla. To je tragedija sodobnega človeka. Seveda pa s tem ne trdim, da je človek brez vere slab. Poznam ljudi, ki so brez vere, a so polni poštenja, kakršnega tudi pri vernih ne najdeš. Zelo jih spoštujem."

Tudi sam izhajam iz verne družine in lahko rečem, da sem prvi dve desetletji življenja preživel z vero, a se je zgodilo, da sem jo izgubil. Spominjam se nekaterih svojih takratnih dilem, na katere si nisem uspel zadovoljivo odgovoriti. Jih lahko postavim vam?

"Seveda, toda ne vem, če bo naju to razpravljanje nocoj kam pripeljalo. Kar recite, prosim!"

Najprej nekaj temeljnih "zamer" Bogu: Mar ni Bog, kakršnega spoznavamo, pravzaprav neskončno krivičen in maščevalen? Je vsemogočen, vse uravnava po svoji podobi, a vendar dopušča nerazumljivo trpljenje nedolžnih; daje človeku svobodno voljo, a ga nato nadvse kruto (z večnim ognjem v peklu) kaznuje, če se ne drži njegovih postav. Častihlepno zahteva čaščenje in ljubezen in spet kaznuje, če ju ne dobi. Ali pa dilema glede evolucije in ustvarjenja človeka?

"Argumentov, ki bi na mah prepričali tiste, ki razmišljajo in čutijo podobno, se ne da na hitro stresti iz rokava. Gre za velike pomankljivosti v verouku v preteklosti, mnogokrat za neustrezno duhovno in didaktično raven duhovnikov, največkrat pa tudi za plitvost v razmišljanju. Prav

Kristusovo rojstvo, življenje in smrt dokazujejo ravno nekaj povsem nasprotnega. Sicer pa je osrednje gibalno in bistvo vere svobodna človekova volja. Vedno lahko izbiramo in Bog nikogar ne kaznuje. Vedno se kaznujemo sami. Tudi evolucija za Cerkev ni nikakršen tabu. Cerkev priznava razvoj živih bitij, ko pa je razvoj tega bitja prišel do stopnje, ko je lahko začelo oblikovati svojo voljo, mu je Bog vdihnil dušo, svobodno voljo in z njo vest. Takrat je iz nekega živega bitja nastal človek. Ne, tu ni načelnih nesoglasij z znanostjo.

Človeštvo pozna nešteto verstev in nešteto bogov. Kako usklajujete svojo absolutno predanost krščanstvu s tem dejstvom?

"Vsa verstva so poti k Bogu, če nosijo s seboj dobre prvine. Krščanstvo je res, da tako rečem, najkrajša pot do Boga, toda sploh ni ekskluzivna. Tudi hinduisti ali sploh katerikoli človek, ki se drži določenega nauka in svoje vesti, bo našel pot k Bogu. Poglavitni kriterij za vsakogar je njegova vest. Vest je božji glas v nas in Bog nas bo sodil po tem, kako smo spoštovali svojo vest. Res je, da je vest močno odvisna tudi od okolja, toda njeno globoko bistvo prihaja iz duše, ki je božjega izvora. Človekova dolžnost pa je, da si vest oblikuje, si razjasnjuje dileme in išče odgovore pri tistih, ki mu lahko svetujejo."

Prav bi bilo, da nekaj besed rečete tudi o aktualnih dogajanjih na Slovenskem, o relaciji med državo, Cerkvijo in družbo.

Naša država je v odnosu do Cerkve krivična in izrazito pod vplivom neposredne zgodovine. Prav je, da je Cerkev ločena od države, toda Cerkev je del družbe in na tem področju se nujno tesno srečuje z državo. Cerkev ne more pristati na to, da je potisnjena v zakristije in da se ji krati pravica govoriti o splošnih interesih ljudstva. Konkretno, ta vik in krik okrog pouka o religiji v šolah je povsem odveč. Po svetu je to nekaj povsem samoumevnega, pri nas pa celo kristjani nasedajo na očitke, da

gre v tem primeru za nedopustno mešanje države in Cerkve. Ta predmet naj poučujejo kvalificirani ljudje! Zagotovo pa to niso tisti, ki so še do včeraj poučevali temelje marksizma, ali kako se je že reklo temu predmetu!"

Kaj pa Cerkev in gozdovi? Kako se bo Cerkev ubranila očitkov, da se v tem primeru le nekoliko preveč žene za materialnimi dobrinami?

"Tu bom kratek. Prvič, ukradeno je treba vrniti! Drugič, povezovati vračanje gozdov Cerkvi z vračanjem posesti grofom, je enostavno sprenevedanje in poskus očrniti Cerkev pred ljudmi. Tretjič, cerkev ne vztaja pri vračanju v naravi. Celo nasprotno, zadovoljna bi bila, če bi država prevzela njene gozdove in ji potem iz državnih virov financirala nekatere njene službe. Seveda tu poseben cerkveni davek ne pride v poštev."

Ste še prisotni v šentjurskem javnem življenju?

"Ne, nisem. Nekoliko še zasledujem kulturna dogajanja, tudi v knjižnico prihajam, sicer pa skorajda ne vem, kaj se doma dogaja. Preprosto nimam časa. K meni prihajajo ljudje z vse Slovenije na osebne posvete v duhovnih zadevah, pišem knjigo o delovanju zla, za Obzorja sem pravkar prevedel roman Francesce Durante "Hiša ob Luninem jezeru", pripravljam knjigo pogovorov z znanimi svetovnimi osebnostmi ter pišem nekatere teološke študije. Še nocoj moram kar precej postoriti za jutrišnji obisk v Ljubljani.

Sicer pa je ura že osem. Mislim, da sva se kar nekaj pogovorila, če pa bo še potrebno, bova nadaljevala drugič."

Hvala za pogovor.

Franč Kovač

Tisnikar je razstavljal v Šentjurju

Tik pred Božičem se je v Ipavčevi hiši zgodil kulturni dogodek, ki mu je veljalo prisostvovati: pod pokroviteljstvom načelnice Uprave enote Šentjur mag. Stoparjeve je bila pripravljena slikarska razstava znanega slikarja Jožeta Tisnikarja.

Večer se je pričel s polurno zamudo, ki jo je zakrivila Jerca Mrzel. Vendar pa se je prisotnim za ta spodrsrljaj kaj hitro oddolžila s svojim navdušujočim nastopom. Zlasti njene vinske in pivske pesmi so požele obilen aplavz. Bile so poživilo in pravo nasprotje turobnega mrtvaškega vzdušja, ki ga je v razstavnih prostor vdihnili Tisnikarjeva umetnost.

Nastop "Ipavcev" je bil zgrešen. Tehnični eksperiment, peli so v avli, glasbena tehnika pa jih je prenašala v prireditveni prostor, je dodobra pokvaril visoko vzdušje.

Tisnikarjevo slikarstvo je nekaj posebnega. V dobi vseh mogočih modernističnih poskusov se je pojavil s svojo nenavadno in izjemno močno izpovednostjo ter zavzel vidno mesto v slovenskem slikarstvu. Temne in zelene barve, izpraznjena in opustošena pokrajina nekje v ozadju, otrpli obrazi, pošastna osamljenost, zmagoslavje krokarjev, človeške prikazni, za katere si človek pravzaprav ne more misliti, da sploh kaj čutijo, do konca obvladujejo slikarjev svet, ki nezadržno prodira s platen v gledalca. Tisnikar se ne da opisati, potrebno je priti na razstavo, se zazreti v njegovo dušo na platnih in se odločiti. Jaz sem se odločil: njegove slike, ki ji nikakor ne oporekam velike izrazne moči, ne bi nikoli obesil v dnevno sobo. Je preveč grozna.

Prisoten je bil tudi g. Tisnikar. Od strani sem pazljivo spremljal njegovo mimiko in njegovo komuniciranje s prisotnimi, ki so se tako ali drugače, največkrat priliznjeno, priklanjali njegovi veličini; zdelo se mi je, da so njegove slike veren odraz njega samega.

Prisluhnil sem in slišal, da so tudi drugi prisotni Tisnikarja doživljali izključujoče in obvezno angažirano. V tem je menda tudi njegova vrednost.

Kot po navadi smo večer zaključili z Urbajsovim vinom in sendviči. Le razposajenosti Jerce Mrzel gre zahvala, da jih je bilo mogoče kolikor toliko s slastjo použiti.

Občni zbor gasilcev na Kalobju

V soboto zvečer, 13. januarja, je bil v kalobškem gasilskem domu občni zbor gasilcev.

V precej zbirokratiziranjem uradnem delu nismo izvedeli, razen tega, da so bili naši gasilci v preteklem letu delavni in skrbni ter da taki nameravajo tudi ostati, nič novega. Zadali so si resno nalogo nabave novega avtomobila in glede na zavzetost predsednika Ferdinanda Pušnika in ostalih članov bomo ta avto kmalu videli. Gospodoma Arzenšku in Hribniku sta bili tudi podeljeni priznanji I. stopnje.

Svoje zadovoljstvo in dobro voljo so gasilci potrdili oziroma potrjevali še pozno v noč ob zvokih kvinteta Dori. Škoda, če ste manjkali - fantje so upravičili svoj sloves!

Gasilci so to priložnost porabili tudi zato, da so gospe Bojani Stopinšek izročili spominsko darilo.

Gospa Bojana je kar 15 let poučevala na OŠ Kalobje in mnoge generacije se je bomo spominjale po nasmejanem obrazu, ki nas je zjutraj pričakal pred šolskimi vrati in nas popoldne pospremil domov. Bila je duša mnogih prireditev. Pod njenim vodstvom so učenci vedno znova navduševali s točkami, ki jih nismo zlepa pozabili, mladi gasilci pa so dosegali iz leta v leto boljše rezultate.

Za vse se ji krajani Kalobja iskreno zahvaljujemo in upamo, da nas tudi po odhodu na novo delovno mesto ne bo pozabila.

Saša Teržan

Kaj delati?

Mar res ni več pravih političnih debat? Niti tistih, ki jih spočne in požlahtni vinska kapljica?

Prav fletno je bilo včasih, ko je bilo vedno hvaležno se zaganjati v "večne" partijske resnice ter šimfati Partijo in njene eksponente. V vsaki malce vinsko navdahnjeni družbi jih je bilo vsaj nekaj saj prizadetih, če že ne ravno pravovernih, ki so se bili pripravljeni spopasti s kritizirji in nasprotniku dati občutek, da ogroža večni družbeni red. Danes pa tudi z lučjo pri belem dnevu ne najdeš nikogar, ki bi bil pripravljen zastaviti svojo čast in moško besedo v bran te naše ljube demokracije. Ko pa vsi trobijo tja v en rog, vse skupaj je en sam dolgčas.

Da pa vendarle človek še pride do kakšne žolčne politične razprave, pa čeprav le gostilniške, sem se prepričal na svoji koži. Bilo je tam pred Novim letom v Resevninem bifeju, beseda je dala besedo, šank je bil tudi v bližini, in kmalu sem se znašel v navzkrižnem ognju prave besedne bitke. Toliko pavšalnih in obupno kritičnih misli na račun naše občinske in državne oblasti sem slišal, da se je moja siceršnja kritizerska duša pokazala kot prav mila ovčja varianta. Še več, kar mimogrede sem bil postavljen za dežurnega političnega nasprotnika - sokrivca, zagovornika rdečih, in črnih, in vseh drugih sort barab. Ne verjamem, da sem uspel kaj vplivati na sogovorce, zagotovo pa vem, da mi je potem, ko je bilo že vse mimo, v ušesih še dolgo odmevala prenekatera v ognju navržena pronicljiva misel.

Najprej o občinski oblasti.

"Vsi so isti. Malovrh je požrešen; kaj mu je treba kar dveh funkcij, ko še za eno ni sposoben. Tisočkrat mi je žal, da sem ga volil! Boljši bi bil Grdina. Stranke držijo sami mrhovinarji in normalen človek ne pride do besede niti toliko kot v času Partije. Na volitve več ne grem, ker so podobno dirigirane od posameznih strank, kot so bile prej od ene. Grem samo še na volitve, ko bom lahko izbiral med dvema imenoma, strankarski interesi naj se gredo solit!"

Požrli so nam Štore in tisoče delovnih mest..."

Kako naj se zoperstavim kanonadi obtožb, s katerimi se v nekoliko milejši obliki celo strinjam?

"Kako veš, da je Malovrh požrešen in nesposoben? Kaj pa če enostavno nimamo boljšega? Ne govori mi o Grdini; zakompleksana avtoritarnost in samovolja dolgoročno še nikdar nista bili v redu, v demokraciji pa še najmanj! Njegove zafurane investicije še sedaj plačujemo.

Da, strinjam se, volilni sistem imamo obupno "zaštekano" in tudi sam ne vem, kako bi lahko izvolili parlament, ki bo v stanju uzakoniti večinski volilni sistem. Proporcionalni sistem v kombinaciji z nacionalnimi strankarskimi listami je pisan na kožo vladavini partitokracije in mafijstva.

Kdo je požrl Štore? Vi, tam zaposleni ste vsaj posredno, če že ne neposredno v prvi vrsti zapravili svoja delovna mesta!"

"Poslanci so sami bedaki! Glej jih na televiziji, kakšne kozle streljajo. Sami so si nabasali rit, narod pa naj špara! Prasci so."

"No, zagotovo so s svojimi plačami napravili veliko napako, še zdaleč pa niso bedaki! Dobro sem poznal prejšnje poslance iz Demosovih časov in vem, da naša Demosova skupščina, ki je ustvarila in izpeljala dva neponovljiva zgodovinska slovenska projekta, verjetno ni imela intelektualne ravni današnjega Državnega zbora. Le njen moralni naboj je bil neprimerno večji od sedanjega državnoborskega. Naši poslanci so enostavno primeren produkt slabega volilnega sistema, ki ga pa moramo pod nujno spremeniti. Morda tudi tako, da gremo vsi na volitve in poskušamo pametno voliti, čeprav po trapastem volilnem sistemu. Vsaj za začetek je potrebno poskusiti brez revolucije."

"Vsi kradejo, vse fabrike so pokradli! Komunisti so spet tako na oblasti, kot so bili, in dokler bo tako, ne bo nič boljše! Kaj ste vi naredili s tistimi šentjurskimi kombinatskimi by passi? Nič! Zdaj pa kličete nazaj še grofe in veleposestniško cerkev?"

"Nisem pravi naslov za te očitke! Niti za prve in še manj za slednje. Bivši komunisti so res spet na oblasti, toda tokrat po volji ljudstva. Očitno nam spremembe njihovih imen in idej vlivajo dovolj zaupanja.

Zaboga, vsi pa zagotovo ne kradejo, ne krademo! Prepričan sem, da je kljub strahoviti moralni eroziji vsaj 51 % Slovencev še vedno dovolj poštenih, da lahko sčasoma ustvarimo družbo, ki bo temeljila na vrednotah. To je za začetek dovolj. Trenutno smo pač tudi v nekakšnem pravno šibkem prehodu, ki je krasno gojišče za ljudi brez moralnih zadržkov. Prišel bo novi Demos, ali pa bo to morda celo nestransko civilno gibanje, ki bo povrnilo zaupanje in vsaj nekaj pokradenega. Slej ko prej se bo to zgodilo, če bodo poslanci v Državnem zboru še naprej mencali in mislili le nase."

"Evropa in Kučan ter Drnovšek nas še lahko morda rešijo! Čim prej v Evropo!"

"Z budalami pa res ne bom več razpravljaj! Evropa nas bo kolonizirala in izcedila, Kučan in Drnovšek pa sta prva odgovorna za džumbus, ki ga tako vneto kritiziramo. Idite k vragu! No, pa srečno Novo leto!"

"Zdaj pa vidim, da si res butelj!"

Na približno takšni ravni smo končali svoje modrovanje. Saj ni bilo prvič, da sem bil butelj, pa zato ni bilo tako hudo. Končno jim pa tudi nič dolžan nisem ostal!

Če poskušam takole v miru razmisliti, je to bila sploh edina in zato gotovo tudi najboljša politična debata v preteklih dveh letih. Pravzaprav smo se kar lepo pogovorili in če nam bo sreča mila ter se bomo pred lokalnimi volitvami še enkrat ali dvakrat našli, lahko tudi za istim šankom, bomo zadevo dorekli. Morda se bomo celo sporazumeli, ustanovili nestransko stranko "Za napredek moje KS" ter pričeli pohod na oblast, ki pravzaprav to ni in se zanjo, čeprav takorekoč tik pred volitvami, še niče ne žene. Je pač tako, nekje je treba začeti.

Brez zaupanja v pravno državo

Krivica je nekaj zelo bolečega, gospodu Hasanu se je zgodila, pa je zatajila pravna država. V omenjenem članku ne drži trditev, da se njegova zadeva ne premakne zato, ker je on prišlek iz Bosne. Pritiskati na nacionalističen gumb je nekaj nesramnega. Tega gumba so se prišleki vedno radi posluževali, kadar so hoteli kaj izsiliti (npr. stanovanje).

Kot da se krivica državljanom Slovincem ne dogaja! Meni npr. šentjursko sodišče ne more rešiti izterjave dolga 2000 CHF od lenuha Doberšek Marjana iz Doropolja, čeprav je sodba šla v moj prid. Pred leti so mi vlomili v hišo, nekoga so sicer prijeli, vrnili so mi nekaj brezvrednih predmetov, soočenja s tatom pa nisem imel, čeprav sem to zahteval. Še zdaj ne vem, kje so ostali moji vrednejši predmeti.

Pa primer Grubelič, ki bo 30 milijonov DEM težko goljufijo odslužil v štirih letih. Čudovit zaslužek, mar ne? Tudi v tem primeru se je zgodila skoraj pet tisočem ljudem pravna država, kot da država ščiti lopove.

Kaj je pravna država, smo videli pred tedni, ko je bil znani bančnik v Singapurju obsojen že en teden po tistem, ko ga je Nemčija vrnila nazaj.

Marjan Manček, Celje

Socialdemokrati in ceste

Kot redni bralec Šentjurskih novic se z nečem v predzadnji številki nisem strinjal. V članku "Socialdemokrati in ceste" sem opazil, da socialdemokrati pozabljajo na cesto Gračnica - Lesično, ki je prav tako kot druge našete ceste republiška cesta in je enako potrebna asfaltiranja. Ker vem, da nobena od naših cest ni prišla v državne načrte, prosim g. poslance, da se po njej peljejo vsaj nekajkrat na leto in vidijo, kako je, če ti prah zastira pogled.

Verjamem, da bi se tudi ti problemi veliko lažje in hitreje reševali, če bi Planina imela svojo občino.

J.V., Planinski vrh

Zakaj nič o Hmezadovi banki?

Sem le mislil, da ste pri Šentjurskih novicah vsaj toliko objektivni, da pišete o vseh dogodkih v občini, pa sem se zmotil. Na primer o otvoritvi poslovalnice Hmezad banke v Šentjurju nisem prebral v prejšnji številki niti besedice. Ali je otvoritev nove bančne hiše v Šentjurju res tako nepomemben dogodek, ali pa so se uredniku tako hudo zamerile vse banke, ker se je nekoč opekel ob Štajerski banki?

Me res zanima, kaj mi lahko poveste v odgovor.

S.A., Šentjur

Spoštovani S.A.!

Čeprav se niste podpisali s polnim imenom - za božjo voljo, mene se res nimate zakaj bati - vam prav rad odgovorim.

Kakšnih 14 dni pred otvoritvijo Hmezadove bančne poslovalnice v Šentjurju sem prošil za stike z javnostjo zadolženo gospo Frelihovo naj tudi za Šentjurske novice kaj pove o vsej zadevi, pa je rekla, da še nima kaj povedati in da tudi še ne ve, kdaj bo otvoritev. To bi bilo vse!!

Bog ne daj, niti Štajerska banka in še manj druge se mi niso zamerile. Da so pa vse po vrsti še vedno malo čudne in nič bolj poslovne, bo pa tudi držalo.

Urednik

Praznični december na OŠ Hruševce

Želja, da bi bila naša mlada šola čim bolj prijazna otrokom in njihovim staršem, je prisotna v našem kolektivu že od prvega dne. Tako se je v začetku septembra rodila ideja, da bi pripravili prireditev in razstavo v mesecu decembru. To idejo so podprli učitelji in učenci. Začelo se je resno delo. Najprej so se rojevale ideje, potem pa se je pričela realizacija ciljev. To ni bilo lahko, kajti pouk je moral nemoteno potekati dalje. A zaradi želje, da bi uresničili čimveč zastavljenih ciljev, je bilo potrebno marsikdaj izvajati kakšno aktivnost po pouku. Pridni učenci in učitelji so to z veseljem storili. Nobenemu ni bilo žal, saj je bil ves trud bogato poplačan prav 15. decembra.

Na ta dan je bila namreč sklepna prireditev, ki jo je obiskalo veliko učencev, staršev in drugih obiskovalcev. Vsi so bili navdušeni in presenečeni nad tako številnim obiskom. Verjetno je bil obisk zato tako polnoštevilen, ker ni bilo na šoli učenca, ki pri tem delu ne bi sode-

loval. V velikem številu so pri nastajanju prireditve sodelovali tudi njihovi starši. Prav oni so tisti, ki tudi želijo, da bi se njihovi otroci dobro počutili v šoli in bi v šolo radi prihajali.

Ravnatelj se je na prireditvi zahvalil vsem, ki so pomagali pri uresničitvi zastavljenih ciljev. Prav pa je, da se še danes ponovno zahvalim vsem otrokom za strpno in skrbno sodelovanje, nekaterim kmečkim mamam za pogostitev, mamici Majdi za pomoč pri aranžiranju in vsem drugim, ki ste nam pomagali, da smo skupaj preživeli lep popoldan.

Ker so Šentjurske novice časopis tudi našega kraja Hruševca, je prav, da ljudje zvejo, da je bilo potrebno za takšno predstavitev ogromno truda in prostovoljnega dela. Želeli smo dokazati, da kljub temu, da nam v šoli še marsikaj manjka, lahko napravimo otrokom in staršem šolo prijazno. Tako se bomo trudili še dalje.

Marija Voga

Ob koncertu na Ponikvi

Ravno na praznik Dneva samostojnosti je MKZ s Ponikve priredil v kulturnem domu koncert in s tem predstavil tudi svoje delo.

Prijetne pesmi v prvem delu so bile prazniku primerno izbrane in tudi drugi del koncerta z starimi božičnimi pesmimi je bil času primeren. Ne bi ocenjeval kvaliteto koncerta, ker za to nisem kvalificiran, sodeč pa aplavzu, je bilo občinstvo zelo zadovoljno.

Ne morem pa spregledati, da nihče ni spregovoril nekaj besed v pozdrav prazniku. Ali res v vodstvu KS ne poznajo ne praznika ne kulture prireditve? Zamerim tudi kulturnemu društvu, če seveda sploh obstaja, da se ni nastopajočim in spretni povezovalki programa ob koncu koncerta zahvalilo s skromnim šopkom ali vsaj spodbudno besedo. Še dobro, da je to gesto opravil moški del zbora.

S tako aroganco mečejo tisti, ki se imajo za vodilne osebnosti kraja, slabo luč na kulturo vse Ponikve.

Krajan

Spoštovani g. urednik!

Pričakovali in čakali smo...! Sedaj je za nami. Življenje se je vrnilo v normalni ritem. Kar prav je tako!

V novem letu Vam želim veliko uspeha pri izdajanju "našega časopisa" in veliko strpnosti do različnosti vseh ljudi! In veliko informativnosti.

Presenečena sem ob Vaši pozornosti in hvala za voščilnico!

Ivanka Uduč, Planina

In memoriam **Ciril Žmahar, dipl. kmet. ing.**

V letošnjem letu nas je presenetila vest, da je preminul naš dober in prizadeven kmetijski strokovnjak in ugleden občan Ciril Žmahar, dipl. kmet. ing. Bil je neizprosno boj s težko boleznijo in ji podlegel.

Ciril Žmahar se je rodil leta 1931 v Novi vasi. Bil je kmečkih staršev. Kmetija je bila majhna, zato se je oče zaposlil, da je lahko poskrbel za potreben dodatni kos kruha. Ciril je obiskoval osnovno šolo v Šentjurju, se vpisal na Gimnazijo v Celju in tam maturiral leta 1952. Leta 1959 je diplomiral na Agronomski fakulteti v Ljubljani in si pridobil akademski naslov diplomirani kmetijski inženir. Še isto leto se je zaposlil pri KZ Kalobje iz Šentjurja. Od leta 1962 do 1971, ko so ga kolegi zvalili nazaj v Šentjur, je delal pri Kmetijskem gospodarstvu Gornja Radgona. Tam je tudi spoznal svojo družico, ženo Pavlo. V Šentjurju je prevzel mesto direktorja Kmetijskega kombinata.

Ing. Žmahar je veljal za preudarnega in umirjenega sodelavca, dobrega in sposobnega vodjo, ki si je ves čas vneta prizadeval za razvoj podjetja. V njegovem času je podjetje opazno

napredovalo, pa tudi odnosi v kolektivu so bili urejeni. Čeprav sta v letih 1973 in 1975 prizadela njegovo zdravje dva srčna infarkta, ni želel prenehati z delom, temveč je vztrajal ter je s trdno voljo in na njemu lasten način mnogo prispeval k napredku podjetja.

Aktiven je bil tudi na drugih področjih družbenega življenja in je v znak priznanja za to prizadevno udejstvovanje dobil več priznanj in odlikovanj. Med drugimi tudi Priznanje za izredne uspehe za napredek občine Šentjur leta 1979 in Red zaslug za narod s srebrno zvezdo.

Upokojil se je leta 1994, ko ga je težka bolezen že neusmiljeno prizadela in tik pred Novim letom tudi premagala.

Dipl. ing. Cirila Žmaharja bomo pogrešali vsi, ki smo ga poznali. Posebej nam bosta ostala kot vzor njegova delovna vnema in neomajna vztrajnost.

Naj mu bo lahka šentjurska zemlja, ki ji je posvetil pretežni del svojega življenja.

Ing. Jože Bučer

S policijske postaje

Promet

V preteklem obdobju so policisti obravnavali 19 prometnih nezgod, poleg tega pa so napravili še 41 različnih uradnih prometnih zaznamkov. Zgodile so se tri težje prometne nesreče.

20. decembra je prišlo do hujšega trčenja na obvoznici. Darko Skale je s svojim golfom izsiljeval prednost na križišču pri avtobusni postaji. Iz smeri Grobelnega se je v tistem trenutku pripeljal Andrej Skale ter močno trčil v Darka. Pri tem je bil Darko težje poškodovan, Andrej pa lažje. Materialne škode je bilo za 550 000 SIT, Darka pa še čaka račun pri sodniku za prekrške.

27. decembra je prišlo do nesreče in do pobega s kraja nesreče v Hruševcu. 28 letni Ivan K. iz Vodruža je na Ulici 2. bataljona V Hruševcu vozil po levi strani ceste ter zbil 22 letno peško Suzano H., ki je nezavestna obležala v obcestnem jarku. Ivan je meni nič tebi nič odpeljal naprej in žrtev prepustil njeni usodi. Po približno 20 minutni nezvesti je Suzana sama uspela priti do doma. Ivana so kmalu izsledili ter ga zaradi znakov alkoholiziranosti napotili na odvzem krvi. Zaradi kaznivega dejanja pobega s kraja nesreče in opustitve pomoči poškodovancu ter vožnje brez voznškega dovoljenja se bo zagovarjal pred sodiščem.

10. januarja, nekaj po 22. uri, je prišlo do smrtni nesreče na cesti iz Jakoba proti

Šentjurju. Na ravnem odseku ceste je Ivan Debelak iz Hruševca ustavil svojo lado na levi polovici ceste s prižganimi dolgimi lučmi ter brez znanega razloga izstopil iz avtomobila. Iz nasprotne strani je pripeljal 25 letni Leopold Š. iz Šentruperta, poblinal z lučmi ter zapeljal mimo stoječega avtomobila. Zadnji hip je zagledal odprta vrata lade in nesrečnega Debelaka, ki ga je zbil ter nato še 27 metrov peljal na pokrovu motorja svojega avtomobila. Debelak je bil na licu mesta mrtev. V Leopoldovi krvi so policisti namerili preveliko stopnjo alkohola.

Javni red in mir

Božično - novoletni prazniki so bili razmeroma zelo mirni. Akcija "Petarde, brez vas je lepše", je očitno uspela. 41 občanov je na policijsko postajo prineslo 673 različnih petard in je zanje prejela darilca, ki so jih darovali Resevna, Lipa, Kea, Modea in Humanitar.

Božični večer v "Mirnem kotičku" na Proseniškem je temu večeru in imenu lokala na zelo neprimeren način obeležil 30 letni Roman L. s Proseniškega. Tako dolgo je izzival Franja F. in Angelo H., da je lastnik lokala Leljak vse tri postavil pred vrata. Tam je Roman vrgel Angelo, ki je igrala "modre čelade" med njim in možem, najprej ob zid, nato pa še na tla. Ko je prišla Angeli na pomoč policija, ni bilo na prizorišču nikogar več.

V gostilni Salobir v Jakobu je bilo kavbojsko veselo 9. januarja ob enih zjutraj. Za

predstavo je poskrbel 18 letni Boštjan J. iz Kranjčice. Zelo učinkovito se je "na roke" pogovarjal z Marjanom T. iz Zlateč. Na licu mesta so posredovali prisotni gostje, sodnik za prekrške pa še čaka nanj.

26. decembra ob enih zjutraj je bilo živahno tudi pred blokom na Ulici D. Kvedra v Šentjurju. 18 letna Janez V. in Bogdan P. ter 16 letni Klemen B., vsi iz Šentjurja, so iz čistega redoljubja "šlihtali" svoje vrstnike iz tega bloka, ki brez pravega vzroka še niso bili v posteljah. Kot vse kaže, njihovih prizadevanj sodnik za prekrške ne bo sprejel s potrebnim razumevanjem.

Kazniva dejanja

Zgodilo se jih je kar 31, ali 7 več kot prejšnji mesec. V večini primerov gre za tatvine in goljufije.

Kar dve tatvini sta se zgodili pri črpalki OMV Istra. Iz kamiona Jožeta Zalokarja s Kamenega si je neznanec sposodil za nedoločen čas CB postajo in ogrevalno elektroniko, dober teden kasneje pa je med tem, ko je lastnik Martin Z. z Rifnika vedril v bifeju, izginil iz njegovega golfa kasetofon.

Še najslabše jo je odnesel Damjan Romih iz Šentjurja, ki mu je 6. januarja izpred hiše v Seliškarjevi ulici brez sledu izginil 25.000 DEM vreden VW Corrado, Ce-F9 543.

Najino jutro

Zimsko sonce meče svoje žarke na naju, ko se s šolskima torbama sprehajava po parku. Tvoje šale mi izvabljajo smeh in tvoje oči mi obljublajo ljubezen. Ne vem več, kam so izginili tisti težki trenutki, ko sem verjela, da te izgubljam.

Z Ano sva šli v slaščičarno na torto, in tistega petka sem spoznala, da sem zaljubljena vate. Bil je tu še en fant, eno leto sem zaman vzdihovala za njim. Jokala sem prelepe večere zanj in to je bilo odločilno, da si zate nisem dopustila niti drobtinice upanja. Spomladi, ko so se parčki tesno objemali po vseh kotih na šoli, sem se samozavestna podila za soncem, ki je bilo takrat še moja največja ljubezen. Srečna sama s sabo. Zadovoljna, da lahko končno pozabim na tistega fanta. Takrat sem si prisegla, da bom vedno ostala zvesta sebi.

"Obožujem torte. Bi ti tud še eno?", me je vprašala Ana. Premišljevala sem, ali bi jagodno ali višnjevo in se spomnila nate. Med smehom sem odgovorila: "Imam posebno željo, res mega, a žal neuresničljivo." Ko sem ji povedala, da si želim tebe z jagodnim prelivom, je osupnila, nato pa sva se noro smejala.

Tako so minevali dnevi, za katere sem še pred kratkim mislila, da so nepomembni, ker tvoj svet zame še takrat ni obstajal. Danes pa vem, da so bili zadnji, ko sem ostajala zvesta sebi, ko sem ljubila le svoj svet.

Očitno je postajalo, da sem tudi jaz tebi všeč, vendar sem zavračala opazke svojih prijateljic in se še naprej oklepala prepričanja, kako je vse to šala, ki nikakor ne sme biti spet na moj račun. Bil si zdravilo za mojo izgubljeno ljubezen, od katerega nisem hotela postati odvisna. Pa vendar so me tvoji pogledi vse bolj vznemirjali. Vse na tebi mi je bilo neznansko všeč. Spraševala sem se, kako to, da že prej nisem opazila tvojih lepih oči in vsega in slišala tvojih besed, ki so se ujemale z mojimi neizrečenimi.

Maja smo se odpravljali na šolski izlet. Z Ano in Majo smo prespale pri Saši. Bila je sama doma in vsem nam je bilo jasno, da bo noč dolga. Počele smo nore stvari, o katerih pričajo fotografije. Posebej nepozabna je naša velika skrivnost, pravzaprav edina skrivnost, ki jo imam pred tabo.

Jutro je bilo sveže. Z Ano sva šli v pekarno, kjer sva te srečali z mamo. Spomnim se tega jutra kot bi bilo včeraj. Tvojega pogleda in mojega pogleda in tiste gotovosti, da se najini poti ne bosta nikoli srečali. Ob tem se vedno spomnim tudi nekega tvojega pisma, v katerem si napisal: " ... tistega maja, ko si bila še prosta kot ptička na veji... ".

Voznja z avtobusom je bila prijetna, tako kot vse, ki sem jih preživela z razredom. Hecno, kako čas beži. Takrat sem bila prepričana, da je to le začetek dolge poti, začetek skupne prihodnosti našega razreda. Vendar je bila zmota. S sošolci sem samo prečkala eno izmed najlepših cest svojega življenja. Spravljeno je v posebnem kotičku spomina, kot so fotografije nalepljene v posebnem albumu. In se iz nedelje v nedeljo starajo.

Razdelili smo se v tri skupine, dve skupini fantov in ena deklet, ter dodelili različne športne aktivnosti. Dekleta smo imele najprej vožnjo s kajaki po Bohinjskem jezeru. Imele smo vojne s špricanjem, dokler se en čoln ni prevrnil. Takrat smo vse poskakale v vodo in si tako prisvojile status največjih fac. Bil je

nori čas. Premočene in utrujene od veslanja smo se vrnile na kraj, kjer smo se vse skupine zbrale. Čakali smo zamudnike, ki se še niso vrnili s kolesarjenja. Posedli smo okrog tebe, ko si igral na kitaro. Vse v zvezi s tabo se me je sicer dotaknilo, vendar tako od daleč, kot sonce pošlje žarek in kaplje vode izginejo iz kože, pa ne veš, ali jih posrka tvoja lastna toplota ali sonce. Če si me pogledal, je bila to le sreča, ki je zame odtrgala dnevni odmerek blaženosti. Povsem slučajno. Več si nisem dopustila. Srečna, kot ptica na veji. Brez svoje vednosti sem se pripravljala na vzlet.

Punce smo šle na prosto plezanje. Mislim, da sem na tej steni, ki se je skoraj pravokotno dvigala iz tal, prvič okusila tisti pravi strah. Seveda, bile smo varno privezane. Toda jaz sem na to pozabila. Kot pajek sem se oprijemala spolzke stene in si ob kamnu brusila nohte. Od spodaj so me spodbujali, naj se prebijem do police pet metrov nad mano, jaz pa sem se le še bolj in bolj tresla. Resnično strah me je bilo. Skoraj se ne spominjam, kako sem prišla dol. Smejala sem se, bila pretresena še kakšne pol ure, in se na koncu hotela povzpeti še enkrat.

Zadnji podvig je bil kolesarjenje. Za vsakim ovinkom nov vzpon. Pot nam je kapljala z nosu na vroč asfalt. In končno. Dolgo pričakovan oddih. Z Ano sva posedeli še malo dlje in se zadnji spustili po hribu navzdol. Nikjer nikogar, samo zelena drevesa ob cesti in veter na najinih obrazih. Vozili sva vzporedno in se pogovarjali. Samo pogled je bil dovolj in lahko sva se smejali, sebi, druga drugi, življenju. Ana je vedela, da si mi vseh. Bila je prepričana o tem še pred mano.

"Veš, on se je zaljubil vate." Zasmejala sem se. Pred dvema ali tremi meseci bi bila srečna teh besed, oprijela bi se jih kot rešilne biljke. Toda tokrat ne. Nisem verjela vanje, zabavale so me. Ana pa je vztrajala. Le kdo bi ji verjel, da bova na končnem izletu skupaj, najsrečnejši par, kar jih je videl svet.

Ko sva prispeli, so že vsi sedeli pri kosilu. Le eno mesto je bilo prosto. Vstal si in mi odstopil svoje. Ana mi je zmagoslavno pomežiknila. Pomislila sem, kako je otročja in vendar se je led, ki sem se ovila vanj, začel topiti. Čutila sem nekaj med tabo in mano, kar je kasneje zrastle tako mogočno in čudovito, da je preseglo samo sebe.

Zvečer, na Vršiču, smo se na hladnem gorskem zraku igrali Ali je kaj trden most. Pihalo je in ti si mi posodil kapo.

Kasneje smo našemu slovesu primerno zasvinjali kočo z razmetavanjem čipsa, perja iz žimnic in z drugimi ukrepi današnje generacije. Nekateri so noreli do jutra, drugi smo se pometali na skupna ležišča in uživali ob glasbi tvoje kitare. Takrat sem si priznala. Prepoznal si moje skrivno znamenje in v tem trenutku sem postala tvoja. Minilo je še nekaj ur, sanjala sem, kako tečem po gozdu, ko me je resnični sončni žarek prebudil v novo jutro, v tvoje jutro. S tistim preprostim poljubom svežega jutra na lice si mi dal vse. Postal si moje sonce in si še danes.

Zdaj, ko se z roko v roki sprehajava po parku in se jaz smejim tvojim šalam in se ti smejiš mojemu otroškemu smehu, vem, da te ljubim in da tudi ti čutiš tako. Vendar spet obožujem sonce, ki meče žarke na najina obraza, vedoč, da bo nekoč ugasnilo, ker vse mine.

Rožica Cvetko

S poti po Indoneziji in Avstraliji

(1. nadaljevanje)

Velik kontrast visokim stolpnicam so tunke, naselje ribiških čolnov, v katerih ribiči živijo in delajo. Na teh čolnih se odvija vse življenje; na čolnih imajo pralne stroje, priprave za čiščenje in konzerviranje ali sušenje rib, rakov in školjk, televizorje, mobilne in seveda tudi stranišča. Država tem ljudem ponuja stanovanja (da bi zmanjšala onesnaženje), pa jih nočejo. Tudi bankam ne zaupajo, zato skrivajo svoj denar, ki ga največkrat pretopijo v zlato, pod odejami. Zanimivo je, da ima večina teh ribičev vse zlate. Mlajša generacija ribičev je na kopnem napravila eno najcenejših, a kvalitetnih tržnic v Hong Kongu - Stanley market, ki ga sami imenujejo crazy shopping centre - noro nakupovalno središče.

Hong Kong je res meka za najrazličnejše nakupe, je stičišče poti iz Evrope v Azijo. Pravijo mu tudi biser Orienta.

Najcenejše prevozno sredstvo je tramvaj, imajo tudi metro v dveh nadstropjih, na otoke vozijo trajekti. Do največjega otoka Hong Kong island pa so speljali tunel pod morjem,

Poslovni center - China bank

ki ima 4 pasove in je 2 km dolg. Z različnimi prevoznimi sredstvi smo prečesale velik del mesta, tudi poslovni center z mogočnimi in razkošnimi nebotičniki (Central Plaza je najvišji azijski nebotičnik in 4. najvišja stavba na svetu, ima 78 nadstropij, meri pa 374

metrov), postopale po različnih četrteh, tržnicah, kjer ženske dvakrat dnevno nabavljajo svežo zelenjavo in sadje (posebej za kosilo in posebej za večerjo). Preiskusile smo tudi dve ali tri od dvestotisoč restavracij in bile kar site in zadovoljne, sicer bolj od kuhane zelenjave, saj se surovih rib in rakov nismo dotaknile. Ponoči je mesto veliko lepše, ko čudovite barve s svetlobnimi efekti zabrišejo sivino ozkih in visokih stavb, razvešenega perila, debelih cevi in tisoč zarjavelih škatel hladilnih naprav. Kljub prostorski stiski pa so us-

peli ohraniti veliko parkov, kjer bujno cvetijo kot grmi ali cela drevesa vse rože, ki jih imamo pri nas v lončkih: ciperusi, krotuni, božične zvezde, fikusi in filodendroni, vijolične bugenvileje in oranžne poincijane.

Zanimiv se nam je zdel način podiranja starih stavb in gradnja novih. Podirati pričnejo spodaj. Na poseben način podprejo zgornjo nadstropja, porušijo spodnji del in dogradijo novo spodnjo etažo.

Poleg nakupov (kamere, fotoaparati, pomladanska garderoba, spominki) smo se v Hong Kongu tudi kulturno izobraževali. Ogledale smo si plesni festival svetovno znane taiwanske plesne skupine. Z izrazito počasnimi in prefinjenimi gibi so plesalci izvajali 5000 let star ritualni ples, ki je ponazarjal njihov prihod v viharju na Taiwan. Svetlobni in zvočni efekti so bili res nekaj posebnega.....?? Ob občasno izrazito akrobatskem plesu v počasnem snemanju pa je ves čas prisoten kot kip miren mož s sklenjenimi rokami, ki mu vso predstavo v osvetljenem curku pada riž na roki in dela vedno večji kup ob nogah.

V Hong Kongu imajo dvojni sistem koledarja, internacionalni solarni koledar, po katerem praznujejo Božič, Novo leto in Veliko noč, najpomembnejši praznik pa je kitajsko Novo leto, ki se ravna po lunarnem koledarju (zadnji dan leta 94 je bil 31. januar) in pa seveda številni festivali. Zelo veliko dajo na srečne ali nesrečne številke npr. število 4 pomeni smrt, število 9 pomeni večno, število 10 pa več in več. Tudi barve imajo svoj pomen, rdeča pomeni srečo,

rumena moč, modra mir, bela in črna pa nesrečo.

Hong Kong zapuščamo ponovno z boeing 747, ki pa je tokrat na pol prazen, tako, da šesturno vožnjo do Jakarte udobno prespimo, od tam pa z notranjo linijo poletimo v Denpasar, glavno mesto Balijsa.

(se nadaljuje)

Draga Kovač - Škoberne

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Robert Žnidar s Proseniškega in Nataša Bratina iz Zadobrove;

Marjan Rezar iz Bukovžlaka in Vesna Zupanc iz Luterja; Peter Užmah iz Dobrine in Sabina Mrvar iz Ljubljane.

Umrli so.

Franciška Bevc (88) iz Lopace, Alojzij Oprešnik (93) z Brezja pri Dobjem, Janez Zalokar (75) iz Slatine pri Dobjem, Martin Kozole (52) s Planine, Anton Korošec (85) z Zg. Selc, Ciril Žmahar (64) iz Šentjurja, Karel Hodej (71) z Rifnika, Brigita Cesar (91) iz Podloga, Uršula Pušnik (74) iz Hrušovja, Marija Šešerko (75) iz Črnoalice, Ivan Debelak (48) iz Šentjurja, Julijan Ogrizek (25) iz Šentjurja.

termix

TEHNIČNA TRGOVINA

Cesta Kozjanskega odreda 87a
Šentjur
Tel./fax: 741-329

Po ugodnih cenah vam nudimo bogato ponudbo keramičnih ploščic, sanitarne opreme, gradbenega materiala, inštalacij - voda, elektrika, ogrevanje, barve, lake, akustiko, belo tehniko in gospodinjske potrebščine.

PONUDBA MESECA:

**vinogradniški stebri
pocinkana žica
napenjalci žice**

tuš kabina	15.990,00 SIT
pralni stroj 904x	48.949,00 SIT
štedilnik 4x elektrika	29.990,00 SIT
jupol 30 kg	2.999,00 SIT
avtoradio	od 11.979,00 SIT
glasbeni stolp ELTA	18.569,00 SIT

POSEBNO UGODNA PONUDBA:

kritine BRAMAC vse barve 99,90 SIT/kom.

Vinko Jagodič: takšen je bil naš čas

(9. nadaljevanje)

Leta 1968 smo uspeli realizirati trafopostajo na Planini. Kraji so otvoritev lepo popestrili s svojim, nekdanjim tradicionalnim, šaljivim programom. Še istega leta so bili dopolnilno elektrificirani Košnica, Podlog, Tajhte in tudi še zadnja "temna vas" v občini - Vejice.

Objekti družbenega standarda

Obnovljen je bil Kulturni dom. Od Kina Union iz Ljubljane smo nabavili zložljive sedeže.

Po odkupu Svetinove hiše je sledila selitev Zdravstvenega doma v Zadrugi oziroma Kulturni dom. Tja se je iz sedanje Glasbene šole preselil tudi zobozdravnik, v teh prostorih pa smo na vztrajanje sekretarke SZDL Brede Svetina in predsednice DPM Stane Šešerko odprli otroški vrt. Eden izmed odbornikov mi je po seji, kjer smo sprejeli sklep o vrtcu, očital, da bi bilo bolje, če bi tam odprli dobro gostilno.

V tem času se je zelo širila individualna stanovanjska gradnja. Prostora je že zmanjkovalo in strokovne službe so predlagale ureditev soseske št.5 med Boštevčevim in Kmetijsko šolo. Takoj se je vključilo vodstvo KK z običajno metodo zaviranja razvojnega kolesja, češ, da bo ta gradnja ogrožala njihovo živinorejsko proizvodnjo. Ob sprejemanju tega odloka so mi pretili, da bom moral ostopiti, če bo odlok zavržen, a je bila pretnja neosnovana. Le trije odborniki so podprli zahteve KK. Upoštevana je bila le želja pokojnega Franca Kneza, da naj se gradnja zaključi pri njegovi domačiji.

V predhodnem obdobju do leta 1965 smo na občini bili preokupirani z reševanjem stanovanjskih težav učiteljev, zdravnikov in veterinarjev. Prvi stanovanjski fond je bil porabljen za zdravstvo in veterinarje in za dve stanovanji za LI Bohor v stavbi nasproti trgovine Resevna. Leta 1960 je bil zgrajen prvi stolpič na izsušenem zemljišču med občino in Bohorčem.

Leta 1968 smo od lastnice Avžnerjeve končno uspeli kupiti za 350 000 din zemljišče med občino in športnim igriščem. Uspel sem motivirati GG in Elektro Celje, da sta tu zgradila svoje poslovne prostore. Resevna je nadgradila svojo blagovnico, pričela graditi market na Planini in obnavljati druge prodajalne. Z direktorjem Resevne Adrinekom smo dogovorili kombinirano izgradnjo gostinskega lokala in stanovanja zanj. Tako je nastala minikavarna (sedaj Pivnica).

Julija leta 1967 je montiran prvi stroj za vlečenje tankostenskih cevi v Alposu, naslednje leto pa se je pričela gradnja nove mizarske delavnice.

Veterinarska služba s svojimi prostori v Boštevčevih hlevih, ki je bila do leta 1965 vključena v KK, se je izdvojila. Od direktorja Edija Bezenška sem odločno zahteval, da si ob finančnem angažiranju občine zagotovi sodobnejše prostore. Nova veterinarska postaja je bila postavljena leta 1969.

Gasilstvo

Najbolj prizadevni gasilci so bili v Slivnici pod vodstvom Jožeta Voge. Že leta 1964 mu je uspelo nabaviti takrat moderen orodni voz. Leta 1968 so slivniški pionirji v Užicah osvojili državno gasilsko prvenstvo. S predsednikom republiške gasilske zveze sva jih slovesno pričakala v Zidanem mostu.

Otvoritev novega gasilskega doma na Planini je bila 16. avgusta 1967. Odprl ga je republiški poslanec Franc Šetinc.

1. junija 1969 sem opravil prvi zagon nove motorne brizgalne na Ponikvi.

Tudi šentjurski gasilci, pod vodstvom predsednice Olge Smole, so bili prizadevni. Krst in zagon njihove nove uvožene brizgalne sem opravil 19. maja 1968.

Pobratenje z občinami iz Srbije

Mariborski Večer (Filipovič) je najbrž na iniciativo medvojnih pregnancev začel vabiti na obiske v Srbijo. Bil sem nekajkrat

Z mladinskega seminarja na Svetini

animiran, da s skupino predsednikov občin in drugih funkcionarjev obiščem okraj Smederevo ali Kraljevo. Odločil sem se za Smederevo in tja smo potovali septembra leta 1965.

Prvi spejem smo imeli v mestni skupščini v Beogradu, nato v Gročki in Smederevu in Požarevcu. Občina Požarevac nam je zaradi narasle Morave priredila sprejem kar v zaporih Zabela. Pogostitev so izvajali kaznjenci v livreh. Zelo gostoljubno in z bogatimi srbskimi večerjami ter kulturnimi programi so nas sprejeli še v Kostolcu, Veliki Plani in Kosmaju.

Naslednje leto se je isto ponovilo v Užicah, Prijepolju, Novi Varoši in Priboju, Bajni Bašti... Iz tega so se povsem spontano kasneje rodila pobratenja med slovenskimi in srbskimi občinami.

Jeseni leta 1966 sem bil delegat na 6. kongresu SZDL V Beogradu. To je bil že čas pričetka razkola med Titom in Rankovičem, kar je bilo opazno tudi na kongresu. V času Titove prisotnosti je bil Ranković nameščen povsem separatno.

(se nadaljuje)

*V spomin***Bil je Julij...**

Spoznala sva se pravzaprav še preden je zagledal luč tega sveta; stavljal sem nanj in dobil stavo. Spominjam se ga, drobcenega fantička, ki je bil že kot dojenček poln neke čudne energije in nemira. Ko so ga kopali, je poskropil vso sobo.

Ta nemir je rasel z njim. Zrasel je v slokega mladeniča, enkrat dolgolasega, drugič bradatega ali ostriženega na balin, toda vedno samosvoje ponosnega in jamesdeanovsko kljubovalnega. Lomil je učitelje, starše in srca mladenk. Kot da je vse svet njegov! Kot jezdec se je znal s konjem zlit v eno, kot gospodar kawasakija je srhljivo "polagal" ovinke, vozil v škarje, se drzno vzpenjal na zadnje kolo svojega stokonjskega stroja ter leteč skozi zrak odzdravljaval prijateljem. Biti na robu, izzivati smrt, pokazati vsem, da zanj ni meja, da zanj pravzaprav ne veljajo človeški zakoni - to je bil Julij. Toda Julij je bil tudi krhki mladenič, ki je pisal pesmice, ki je poznal in se hkrati bal svoje neukrotljivosti, ki je nekoč napisal pesmico "Bil je Julij..." in si zaželel, da mu ob grobu hrumijo motorji prijateljev, ki ostajajo.

Na asfaltu v Vrbnem je prehitel svojo petindvajseto pomlad.

Turoben januarski dan, solze, mnogo solz, rože, mnogo belih rož ter hrum motorjev ob odprtem grobu so oznanili: bil je Julij...

Naravni spomeniki in znamenitosti v občini Šentjur**Zalokarjeva hruška v Jelcah**

Če se boste peljali iz smeri Slivnice proti Košnici, vam bo padlo v oči mogočno, z bršljanom obraslo drevo, ki raste tik pod cesto nekaj sto metrov pred prvimi košniškimi ovinki. To je Zalokarjeva hruška - tepka, visoka okrog 18 metrov, deblo ima obseg 410 centimetrov. Tudi g. Zalokar je nekje prebral, da naj bi bila hruška zaščitena. Lansko leto jo je sicer enkrat že skorajda prodal za 30 tisočakov, kot drevo na štoru, pa si je potem kupec premislil. Sicer pa hruška še vsako leto dokaj dobro rodi in tako so tudi letos z nje dobili okrog 600 litrov tepkovca. Kozarec tega pridelka z zaščenega drevesa sem ob kosu potice seveda tudi poskusil, a ni bil prav nič drugačen od običajnega hruškovca. Hruške seveda nihče ne obrezuje, saj nihče ne tvega nevarnega plezanja po mogočni in krhki krošnji.

**TRGOVINA
AVTOLIČARSKEGA
MATERJALA, LAKOV
IN AVTOMOBILOV**

**AVTOMEHANIKA,
AVTOKLEPARSTVO,
AVTOLIČARSTVO,
ODKUP
POŠKODOVANIH
VOZIL**

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/742-392
mobilni: 0609 627 924

Želimo vam srečno vožnjo v letu 1996, če pa bo zaropotalo, se o kakovosti naše ponudbe prepričajte sami!

Lucija je praznovala in bo volila

Prav nesrečna sem zaradi teh praznikov. Človek se trudi, da bi bil vesel in prazničen, pa se mu vse sfiži. Najprej se ne moreš spomniti, zakaj naj bi bil ves prazničen, potem ti pa zagode še vreme. Zima, ki je tako lepo kazala, se je razblinila v nekašno pomladno godljo in s pravimi belimi božično - novoletnimi kulisami ni bilo nič. In kako naj hudo lepo pišem o naših mestnih prazničnih prireditvah, kot mi je zabičal urednik, ko sem tako ozvolovljena?

Začeti bi morala z Ipavčevo hišo, Tisnikarjevo razstavo in nastopom Jerce Mrzel, pa ne bom. Iz principa sem se namreč odločila - čeprav zaradi tamkajšnje dobre postrežbe na občinski račun z nekoliko težkim srcem - da s svojo prisitnostjo ne bom več dajala podpore elitnim šovom šentjurske kulturniške smetane v Zgornjem trgu. Začela bom s pravo proletarsko prireditvijo, s koncertom naše plehmuzike, ki se je zgodil tik pred božičem.

Pol šentjurske dvorane je bilo nabito polne - drugo polovico so organizatorji rezervirali za naše nepogrešljive in nadvse kulturne majoretke - tisti, ki smo prišli zadnji hip, smo tako dveurni spektakel zdravo preživeli kar na nogah. Saj sem bila očarana, kar okrog 90 nastopajočih, od ponkovških plesalk, majoretk do "Ipavcev" in muzikantarjev se je trudilo z menoj, a si vseeno nisem mogla, da mi misli ne bi tu in tam ušle k Jerci, Tisnikarju in sendvičem v Ipavčevi hiši, ki sem jih iz načelnih razlogov zavrgla. Ob spominu na lanski koncert celjskih "Žab" pa se mi je kar nekajkrat milo storilo. Toda naši so le naši. Vsaj veš, koga in kaj gledaš ter poslušaj! Pa še brez vstopnine! Tako za napovedovalko, ki me je s svojo z vseh vetrov napaberkovano filozofijo čisto zamorila, kot za vse ostale sem bila že vnaprej čisto gotova, kaj mi bodo povedali. In res me niso razočarali! Človek se čuti dobesedno pravega poznavalca šentjurske umetnosti in to ni malo!

Samo en dan za Šentjurčani so v športni dvorani v Hruševcu koncertirali "Avseniki" z vse Slovenije. Toliko ljudi na kupu v Šentjurju nisem videla že od časov obiska rajnega Iveka iz Negove. S poskočnimi ter tudi nadvse milimi vižami so s pomočjo Kopitarja in v prosojno kirklo oblečene Šuhelce zabavali vse živo v do zadnjega kotička napolnjeni hali. Še za majoretke niso prihranili nekaj kvadratov prostora, kar je ravni te prireditve odločno škodilo. Sicer pa tudi ne vem, kako bi se naše majoretke prilagodile temu "play back" spektaklu? Verjetno bi morale marširati kar v živo, kar bi niti približno ne bilo fer do drugih nastopajočih. Sem bila pa kar prijetno presenečena, da so skoraj vse šentjurske firme, ki nakaj dajo nase, z velikim razumevanjem segle v svoje žepe ter finančno podprle ta velekulturni šentjurski dogodek. Prav tako so me s svojo racionalnostjo in skromnostjo navdušili organizatorji, ki so namesto čisto odvečne malomeščanske svetleče praznične navlake, ki jo je tiste dni bilo povsod na pretek, dali več na kakovost in zaslužek. Pa kaj bi o tem še zgubljala besede, saj ste tako vsi bili tam in ste vse videli in slišali!

Silvestrovo je bilo romantično kot še nikdar; sneg, sneg in še enkrat sneg. Pa tudi tiste zvezdice in snežinke, razobešene po kandelabrih, so bile super. Le da v Šentjurju ni bilo nobenega žura. Tako kot vsi, z izjemo nekaj fosilov, ki so menda zabredli

v Motel, pardon, Hotel Alpos, sem Novo leto ter tudi poldan prvega dne letošnjega leta dočakala v diskaču v Celju. Za kozlat, kakšno brezvezno sceno so mi pripravili potem doma! Kot da mi ne bi do polnoletnosti manjkalo le še nekaj mesecev!

Volitve so pred durmi in čisto sem iz sebe od vzemirjenja. Do takrat, ko se bodo zgodile, utemeljeno upam, da to ne bo pred marcem, bom že imela aktivno in pasivno volilno pravico, ki bi ju seveda prav rada dostojno uporabila. Kot zmešana listam po vseh dosegljivih časopisih, razen svoje sem prebrala tudi večino drugih strani Šentjurskih novic, pa nikjer nič. Za božjo voljo, kako in za koga naj dam svoj glas?

"Halo, gospod predsednik Janez? Rada bi postala vaša volilka. Polna sem ljubezni do bližnjega..., tudi škofa Slomška zelo cenim, itd". "Da, seveda, normalno! Ne, programa še nimamo napisanega. Pa saj to niti ni pomembno. Kdaj ste pa bili zadnjič pri obhajilu? No, nič hudega, en brezverec nam ne bo sesipal stranke."

"Tovariš Cveto, enakost, bratstvo, vsi za enega - eden za vse in podobne zadeve mi že od rojstva krojijo življenje. Je kaj šans, da bi me organizirali v vaši stanki?" "Krasno, vedno sem trdil, da se bodo mladi zgrnili k nam! Povejte, kdaj pridete podpisati pristopno izjavo. Bomo povabili Kocijančiča, pa novinarje! Ne, s programom ne bo težav. Še iz Kardeljevih časov nam jih je ostalo kakšne dve polici neuresničenih."

Pri SDSS sem rekla, da bi rada postala njihova funkcionarka. "Da, seveda, pri nas je mesto za ambiciozne! Nikoli niste bili v Partiji? Malo čudno res, a bo že šlo! Tudi s funkcijo ne bo težav, le kako desetletje ali dve bo treba počakati. Trenutno imam vsa odgovorna mesta zasedena z nezamenljivim kadrom," je bil zelo priazen g. Oto.

SLS sem poklicala na občino. V slušalko je zagostolel mladeniški glasek v prekrasnem drameljskem narečju: "Da, tukaj! Če ljubite zemljo in niste vegetarijanka, ne bo težav. Veste, kmetijstvo brez živinoreje ni nič! Imate morda doma vsaj kakšnega kunca? Ali pa ste vsaj noseči? Kdo drug, če ne mi, bo poskrbel za preživetje slovenskega naroda! No, vseeno dobrodošli! Kaj pa kaj govorijo vaši zgornji sosedje?"

Preostala mi je le še LDS. "Da, to smo mi, načelni in pragmatični! Zmanjšali bomo javne izdatke. Denar naj ostane pri nas, pri podjetnikih. Država z njim še nikoli ni znala ravnati! Program? Ja, županstvo in še nekaj bližnjih resorjev, saj razumete, je rezerviranih za naše prvorce. Ne, ne, sploh ni res, tudi na vas mislimo. Kaj pravite, en mali resorček, recimo za zaljubljene mladenke?"

Pragmatični in načelni so me nekoliko očarali, no, pa kljub temu ne vem, če ne bom raje ustanovila svoje stranke. Lucijina stranka? Se mar ne sliši dovolj dobro? Če bi spravila skupaj en sočen povzetek tele moje kolumne iz lanskega leta, bi to bil že kar obetavno konkurenčen programček!

Lucija

Šentjurska atletika

AK Trgohlad je bil ustanovljen pred približno letom dni in nosi ime po glavnem sponzorju, podjetju Trgohlad iz Šentjurja. V svoje vrste vključuje preko 100 atletov iz naše občine, nekaj pa jih je tudi iz občine Šmarje. Kljub mlademu klubu so nas tekmovalci v pretekli sezoni presenečali z dobrimi urstivitvami:

- 28 uvrstitev med 10 najboljših v Sloveniji, od tega enkrat 1. mesto in štirikrat 3. mesto;

- 2 uvrstitvi štafet med 5 v Sloveniji, od tega 1x 3. mesto;

- 4x uvrstitev ekipe med 5 v Sloveniji, od tega 2x prvo mesto in 1x drugo mesto;

- 3. vsekipno mesto za kros - ženske in 5. mesto kros - moški.

AK Trgohlad je osvojil na državnih prvenstvih 10 medalj, dva atleta pa sta bila uvrščena v državno reprezentanco Slovenije.

Kako naprejš?

Dejavnost kluba se širi, saj smo v svoje vrste pridobili trenerja za mete, v tej sezoni pa bomo dobili še trenerja za skoke in se tako postavili ob bok redkim atletskim klubom v Sloveniji, ki razvijajo celotno atletsko dejavnost.

Vsi pa seveda težko pričakujemo klubske prostore v športnem parku. Prizadevali si bomo, da zgradimo stezo iz umetne mase, ki nam bo omogočala kvalitetnejše treninge in organizacijo na najvišji ravni.

V letu 1996 vam želim veliko zdravja in osebne sreče, atletom veliko dobrih rezultatov in športne sreče, trenerjem pa ogromno pozitivne energije, ki je za uspešnost atletov še kako potrebna.

Predsednik kluba:
Marjan Gradišnik

AK Trgohlad na evropsko prvenstvo?

AK Trgohlad je dobil uradno povabilo Evropske atletske federacije, da kot lanske ekipni državni prvak v krosu za ženske zastopa Slovenijo na ekipnem evropskem prvenstvu v krosu. Tekmovanje bo v začetku februarja, ekipo pa bo sestavljalo šest tekmovalk.

Ali bo Šentjur doživel to čast, da se predstavi v Evropi, je odvisno od tega, če bo AK Trgohlad uspel zbrati dovolj denarja za sodelovanje na tekmovanju.

Vlado Artnak

Pa še najpomembnejša vest

Po ČIP - u, časopisu učencev OŠ Franja Malgaja, povzemamo vznemirljivo športno novico.

Izbrana vrsta moškega dela učiteljev šole je v razburljivi košarkarski tekmi le s težavo ugnala selekcijo učenek. Nekaj učiteljev so dekleta tudi poškodovale.

Mila Juventus je zadovoljen

KMN Mila Juventus iz Šentjurja je z uspehi v preteklem letu zelo zadovoljen. Osvojili so prvi mesti v šentjurski in celjski ligi, uvrstili so se v I. slovensko ligo malega nogometa ter na 11 turnirjih osvojili 8 prvih mest, 2 drugi in eno tretje mesto. V I.slov. ligi so trenutno na odličnem 2. mestu.

KK Kemoplast v izvrstni formi

Kolo pred koncem rednega dela tekmovanja v B. SKL - vzhod si KK Kemoplast deli prvo mesto s KK Brežice in KK Prebold. V zadnjem kolu so zabeležili zmago na gostovanju v Hrastniku. Rezultat je bil 79:86. Po slabšem začetku v ligi je to že osma zaporedna zmaga Kemoplasta. S to serijo zmag napovedujejo uvrstitev v A2 SKL.

Vabljeni na zadnjo tekmo rednega dela v soboto 27. 1. ob 19. uri v športni dvorani OŠ Hruševce. V goste prihaja ekipa BP iz Kamnika, ki je zadnja premagala Kemoplast.

Tudi študentje zmagujejo

Po nepopolnih osmih kolih v šmarski ligi je ekipa ŠKK dvakrat izgubila in petkrat zmagala. Zadnja štiri srečanja so dobili in s tem popravili lanske klubske rekorde. Na lestvici zasedajo med 10 ekipami četrto mesto, žal pa je njihova končna uvrstitev vprašljiva, saj so ostali brez telovadnice. Če ne bodo kmalu našli ustrezne rešitve, bodo prisiljeni izstopiti iz lige.

Močan zaključni turnir

Šahisti ŠD LIPA Šentjur so odigrali še zadnji mesečni hitropotezni turnir (za mesec december) v letu 1995, ki je bil hkrati tudi sedaj že tradicionalni novoletni turnir. Udeležilo se ga je kar 18 tekmovalcev. Ponovno je prvo mesto osvojil F. Gazvoda s 15 točkami. Za njim so se zvrstili: Potočnik, Drobne (13 točk), Jazbinšek S., Kolman (11,5), Plahuta, Puntigam (11), Streicher (10,5), Leskovšek, Biščan (10), itd.

Naslov hitropoteznega prvaka društva za leto 1995 je osvojil F. Gazvoda, ki je na vseh mesečnih turnirjih zbral 77,5 točke. Plahuta je zbral 65,5 točke, Kolman 51,5, Potočnik in Drobne po 50, Pišek 46, Biščan 44, Diacci 41, Streicher 34,5, Jazbinšek S. 30, itd. Turnirjev so se udeležili skoraj vsi šahisti, ki pomenijo nekaj v šentjurskem šahu. Upamo, da bo tako tudi naprej - le še bolj redno.

Z novimi načrti v novo leto

ŠD LIPA Šentjur letos še popestruje in razširja svojo dejavnost. Poleg tradicionalnih aktivnosti (igralni večeri ob ponedeljkih in petkih, mesečni hitropotezni turnirji, prvenstvo, liga, udeležba na drugih tekmovanjih, itd.) nameravamo letos dodatno delati predvsem z mladimi. Poleg individualnih vadb z manjšimi skupinami že pričenjamo s ciklusi tekmovanja, na osnovi katerih bomo izbrali najboljše in z njimi še posebej delali. Poleg dela z mladimi pa po izrednem uspehu lanskega mednarodnega turnirja v aktivnem šahu resno razmišljamo o organizaciji mednarodnega turnirja v počasnem šahu, kar bi bilo za naše društvo in za Šentjur velika promocija.

F. Gazvoda

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 33

ZAHOD	VOJAŠKO STRANIŠČE	AVSTRIJA	TINE HRIBAR	SINJSKA VITEŠKA IGRA	VELIKA TATVINA	STANE DOLANC	TONA	SAMOGLA- SNIK	KOPNO V VODI
AMPER		DEL DEBLA VAŽNO ŽIVILO					OLGA TOVORNIK VRSTA DREVESA		
TOMAŽ MASTNAK			KOPER KRAJ. SKUPNOST			ORGAN VIDA PERUNIKA			
DEL TELESA					DRŽAVA V AZIJI DRAG KAMEN				
NEZNANKA V MATEMAT.				PTICA UJEDA RIŽEVO ŽGANJE					TENISAČ IVANIŠEVIČ
GRAM	DUŠA UMRLEGA SLOVANA	100M*	TESLA	OLIKA	KRAJ PRI ŽUSMU	ŽENSKO IME (KRAVANJA)	NATRIJ JUGOSLOV. ARMADA		OSMA ČRKA SLOVABEC. VAŽA, DRN
MALA AZIJA								SLOV. POKRAJ. BRINCELJ	GRŠKA ČRKA URNA
JUŽNO AFRIŠKA REPUBLIKA			NAČIN OBLAČENJA INDUSTRIJ. RASTLINA		STARA MERA OSVEŽ. PIJAČA			ZABAVA DEKA	
ŠANTELJ VIDA		POKREAJ. V HRVAŠKI POSLOVNI ODBOR			SVOD KATJA LEVSTIK			MLEČNA JED KOS IVAN	
ŠPANIJA	REKA V VELENJU RADIJ					RIBA VOLUMEN		MUSLIMAN. SV. KNJIGA PRAVI KOT	
ČEŠKA DENARNA ENOTA				ŽENSKA, KI VLADA					SESTAVIL: JOŽE MASTNAK- MARJAN

Nagrade za novoletno križanko podeljujeta trgovina Selič - Wihar iz Nove vasi in trgovina in bistro Andreja iz Dol. Pri Seliču bodo obdarjeni: Gašper Vodeb iz Svetelke z nakupom do 2000 SIT, Boštjan Oset iz Šentjurja z nakupom do 1500 SIT, Tilčka Rečnik z nakupom do 1500 SIT. Pri Andreji pa: Marica Ozis iz Doropolja z nakupom do 1500 SIT, Božena Arzenšek s Pešnice z nakupom do 1000 SIT in Vida Remenih iz Zaloga z nakupom do 1000 SIT.

Spoštovani g. urednik!

Kar malo jezna sem na Vas, ker se čisto nič ne razjezite. Tudi takrat ne, ko bi se šikalo! Tako sem čisto izgubila veselje do nadaljnega zajebavanja.

Tokrat naj najprej začnem z gospodom Feliksom iz fare, ki so ga napadli njegovi biki. Škodoželjni pravijo, prav mu je gospodu, kaj se pa gre živinorejca, če se za to ni šolal! Pa nimajo prav. Občina mu noče vrniti farovških gozdov in ker noče biti stoprocentno na plečih faranov, se mora takole matirati.

Hudo se matra tudi naš planinski trojni funkcionar. Pod seboj že ima borce in krščanske demokrate, zdaj pa si je umislil še sive panterje. Da se med seboj ne zrvsajo za svoje privilegije, jih mora sklicevati vsakega posebej.

Ha, mi pa imamo svoj časopis in se požvižgamo na vaše Šentjurske novice! V drugi številki Planinčana, ki zdaj ni več glasilo KS, ampak je privatni časopis, je toliko božičnih in novoletnih čestitk najboljših planinskih političnih strank in obrtnikov z enim zaposlenim, da je skoraj zmanjkalo prostora za predsednika sveta KS, ki je tako lepo povedal o svetli prihodnosti in asfaltiranih cestah, ki si jih bomo napravili, ko bomo imeli samoprispevek. Pa tudi to je

napisal, da predstavlja oktoberski obisk šentjurskega župana enega največjih uspehov krajevne oblasti. Župan bo namreč pogledal, če se da za nas Planinčane kaj postoriti, za kar smo mu zelo hvaležni. Vidite, to je pravi odnos do oblasti! Ne pa tisto, kar delajo po Avstriji in drugod, ko se vsak državljani, vsak dan, če se spomni, obregne ob svojega župana. Takšno anarhijo bi nam bili napravili naši Janšatovi demokrati s svojo občino, če jih ne bi bili k sreči pravočasno ustavili.

Menda tudi ne veste, kakšno svinjarijo si je letos spet privoščil Montparis? Naše sicer pridne in bogaboječe šolarje spet vozi na smučanje na Roglo, namesto, da bi se pridno učili in starem pomagali doma. Mimogrede pa jih najbrž zvaljba tudi v svojo gostilno, kjer se šolarji po nepotrebnem navajo na pitje tako dragih pijač, kot so sadni sokovi.

Na koncu pa bi vas še rada vprašala, le kaj se je zgodilo šentjur-
skim svetnikom, da so šli izvolit v odbor za cestarijo Kovača s
Planine. Ta človek se na cestarijo vendar preveč spozna, da bi ga
lahko žejnega peljali čez vodo.!

Pa srečno novo leto! In več objektivnih informacij, g. urednik!

Vaša Pepca Planinc

Uspešni akciji Zelenih

Da v Šentjurju ni Zelenih, je golo natolcevanje. Dve njihovi zelo uspešni akciji, ena je bila izvedena pred novim letom, druga pa že po praznikih, dokazujeta, da so še kako živahni. Res je le, da v skladu s Šterovimi odločbami delujejo v ilegali. Tokrat so se spravili nad največje onesnaževalce okolja, nad avtomobile. Po njihovi zaslugi, sta se vpisala med ekološko prijazne pešce g. Zupanc - Akvonij in g. Romih - NK Šentjur.

Zeleni spet grozijo

Nekateri ne zmorejo ali nočejo razumeti zelene logike. G. Zupanc - Akvonij kljub temu, da je bil njegov drugi Pajero takorekoč demonstrativno neškodljivo odstranjen - seveda samo zaradi prevelike porabe - še vedno izziva. Organizirano akcijo visoke zelene zavesti ima še vedno za navadno tatvino. Očitno se mu bo posvetilo šele, ko bo tudi njegov najnovejši Audi, tudi ta je nekoliko preveč požrešen, položen na žrtvenik za zdravo okolje.

Mohamed in gora

Znana modrost, da je mnogo enostavneje, če gre Mohamed h gori kot obratno, velja tudi za NK Šentjur in šentjursko državo: neprimerno lažje je spremeniti lokacijsko dokumentacijo, kot pa podreti znameniti "NK zid". Stvari se z velikim razumevanjem menda že urejajo. Zanimivo bo videti, če bo država podobno razumevala tudi za krajane Pešnice, ki obljubljajo, da bodo to zadevo uredili "na roke".

Ugodno v Šentjurju!

Iz neuradnih virov se je zvedelo, da bo v kratkem v Šentjurju tudi uradno registrirana EBP agencija. Odprl jo bo g. Janez Škoberne

- Čveka, mimogrede tudi sekretar Občinskega sveta. Svoje usluge trenutno nudi še "na črno", a jih iz "gušta" ter tudi iz reklamnih razlogov še ne zaračunava. Govorice o svojih prijateljih in sovražnikih, ki jih želite ažurno razširiti po vsej občini, mu lahko sporočite osebno na njegovem službenem mestu ali po telefonu.

Podžupanova nepredvidnost

Najboljšega profesionalnega šentjurskega podžupana vseh časov g. Ota Pungartnika - Udarnika, ki se je te dni vrnil z enotedenskega uradnega obiska v ZDA, kjer se je z ameriškim obrambnim ministrom Peryem uspešno pogovarjal o zadevah, ki zanimajo tako Šentjur kot ZDA, je po vrnitvi v Šentjur čakalo veliko razočaranje: njegove enotedenske odsotnosti ni nihče opazil. Odslej si brez velike finančne nuje ne bo privoščil več kot enodnevno dnevnično odsotnost. Kako bo to vplivalo na nadaljni intenzivni razvoj občine, bo Urad župana poskušal ugotoviti v posebni študiji.

Neustrezen

Po dvomesečnem poskusnem delu novega občinskega telefonista so strokovne službe ugotovile, da ne ustreza temu delovnemu mestu. Čovek je menda brez slehernega pametnega razloga brez običajenega oklevanja vzpostavljaj telefonske zveze z uradniki, ter jim tako motil prezaslужeni pisarniški mir.

Špartanska vzgoja

Za šentjurski Študentski košarkarski klub, edino še delujočo domačo študentsko organizacijo, se v šentjurskih telovadnicah ni našlo prostora. Pod streho jih bodo vzeli Šmarčani.

Pravilno! Od vsega začetka naj se ti razvajeni prepotentneži sprijaznijo z dejstvom, da si bodo tudi potem, z diplomami, morali drugje iskati svoj prostor pod soncem.

Vodja občinskega oddelka za družbene dejavnosti g. Peperko je zaradi nevzgojne potuše Šmarčanov že protestiral pri svojem šmarskem kolegu.

Za temeljne živalske pravice gre

Očitki, da na Orožnovi 8 v Šentjurju zganjajo nelojalno konkurenco drameljskemu Zonzaniju, so se izkazali za netočne. Šentjursko pasje zavetišče je povsem druge, takorekoč človeške kategorije. Ima le to napakico, da weceji niso prilagojeni pasji naravi, pa pasji prebivalci v njih niso srečni. Zato ni čudno, da kljub občinski odredbi o zatiranju pasjih iztrebkov, po Orožnovi mrgoli pasjih drekecev, kar nekaterim tamkajšnjim človeškim prebivalcem gre hudo na živce. Ker so v svoji nestrpnosti pričeli vznemirjati kosmatince pri njihovih temeljnih fizioloških živalskih pravicah, bo na eni izmed prihodnjih sej Občinski svet sprejel odlok, s katerim bo prepovedal uporabo tamkajšnjih stanovanj za ljudi.

V boj proti alkoholizmu

so baje krenili tudi planinski svetniki. Svoje vodovode bodo predali JKP, ta jim bo potem tako mastno zaračunaval vodo, da bo ljubiteljem žlahtne kapljice zmanjkalo cvenka za njihovo grdo razvado.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

Poslovati začnemo v mesecu februarju
vsak dan od 9. do 16. ure, sobota od 8. do 10. ure.

NUDIMO VAM:

- strokovno računalniško kontrolo vida
- računalniško izbiro najlažjih in najboljših vrst stekel
- očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

- fotosenzibilna
- bifokalna
- multifokalna (z garancijo)
- stanjšana
- plastična
- sončna očala RAYBAN
- najboljše kontaktne leče, mehke in poltrde, proizvajalca Bauch & Lomb

CARL ZEISS, ESSILOR

- vse dioptrijske podatke vodimo računalniško

**Plačilo možno
na več čekov**

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE